

Reha Alemdaroğlu Anadolu Lisesi

RAAL

Yıl:10 Sayı:9 Haziran 2024

Söyleme ağla-dığını ,
ağlarım
Söyleme sevdiğini ,
severim
Umut verme
tekrar sen
unutursunda ben
yine beklerim
Git diye-
miyorum
ama git yoksa
üzülürüm

"Kitap bir limandı benim için...
Ve kitaplardaki insanları sokaktakilerden daha çok sevdim."

Cemil Meriç

Reha Alemdaroğlu Anadolu Lisesi

RAAL

Yıl:10.Sayı:9. Haziran 2024

SAHİBİ

Reha Alemdaroğlu
Anadolu Lisesi Adına
İLHAN TOPÇU
Okul Müdürü

YAYIN YÖNETMENİ

RABİA ALTINIŞIK
SÜMEYRA SEVGİLİÖCAK

Türk Dili ve Edebiyatı
Öğretmeni

SEÇME KURULU

RABİA ALTINIŞIK
SARVAR VAHABDJANOV
KEREM ÖZEL
İDİL CEYLİN YIRTAR
ÇAĞAN BORA SU
İMRAN CEBECİ
ZEYNEP EYLÜL GÖNCÜ
YAREN BAŞ

İNCELEME KOMİSYONU

SÜMEYRA SEVGİLİÖCAK
SARVAR VAHABDJANOV
DEREN ŞEKER
ARHAN KORUK
FURKAN EREN ÖZDEMİR
DENİZ ÖZKANAT
İREMSU GENÇ
CEMRE EGEMEN

TASARIM-BASKI

SARVAR VAHABDJANOV
RUKİYE ÇETİNKAYA

İÇİNDEKİLER

OKUMAK-İLHAN TOPCU.....	1
SONBAHAR-H.Karahan Çıplak.....	2
GÖLGELER-İmran Cebeci.....	3
SANATIN NEDENSELİĞİ-İmran Cebeci.....	5
ÇÖKÜŞ-Cemre Egemen.....	6
ZAMAN-Rabia Altınışik.....	7
ÖZGÜRLÜK-Yaren Baş.....	8
RÖPORTAJ-Irmaksu Yılmaz.....	9
SABRETMEK GÜZEL ŞEY-Almina Çelik.....	13
BULMAK VEYA KAYBOLMAK-Rüya Koçaş.....	15
KELİME MÜZESİ-Yağmur Hastürk.....	17
ZEYTİNLİK-Yağmur Hastürk.....	18
FABL-İdil Ceylin Yırtar.....	21
18 MART 1915 ÇANAKKALE ZAFERİ-Sude Ceren Soylu	22
ÇOCUKLUK İNSANIN ASLİ VATANIDIR-Rabia Altınışik...	25
TAAŞUK-I TALAT VE FİTNAT-Fatma Zehra.....	27
DÖNME-H.Karahan Çıplak.....	29
KARİKATÜR-Nehir Pamuk, Halise Gülbağ , Eylül Gülduru ve Balım Öykü Bilgen	30
MAHİMİM-Nehir Pamuk, Halise Gülbağ ,ve Eylül Gülduru.....	34
BİLİŞİM DÜNYASININ DİLİ-Meb Ders Kitabı Alıntı.....	35
DARISI BAŞIMIZA-Nazan Baloğlu.....	41
BORAN'IN PALETİ-Ümit Dilek Aydoğan.....	42
DEĞERLERİMİZ-Rabia Altınışik ve Sümeyra Sevgiliocak...	43
SPOR(ESKRİM)-Fatma Işıl Işıldak.....	44
SPOR(Serbest uçuş model uçak şampiyonası)-İdil Ceylin Yırtar...	45
FAALİYETLERİMİZ.....	46
TAHİR İLE ZÜHRE MESELESİ.....	48
HÜRRİYET KASİDESİ.....	49

“Çünkü okumak, kuşlar gibi uzak diyarlara gitmektir.”

Sevgili gençler;

Yazıma bu güzel cümle ile başlamak istedim. Okumak, siz gençlerin ufuklarının açılması, fikirlerinin güncellenmesi ve gelişmesi için yapılabilecek en pratik yoldur. Araştırmayı seven, sorgulayan, donanımlı bir gençlik tahmin edersiniz ki tüm dünyanın hayali. Unutmayın, global bir yapının içerisindeyiz. Teknolojinin hayatımızın tam ortasında olduğu hatta cep telefonu, bilgisayar, tablet gibi teknolojik aletlerin; etten, kemikten ve ruhtan oluşan insan yapısının bir uzantısı haline geldiği dönemleri yaşıyoruz. Her türlü doğru bilginin yanında bilgi kirliliğinin de elimizin altında olduğu bu dönemde; sayfaların kokusunu, dokusunu hissederek kitap okuyabilmek güçlü bir irade, yüksek bir zeka ister ve ne yazık ki bu iradeye sahip insanların sayısı gittikçe azalmakta. Gönül ister ki; sizler de bu nadide topluluğun içinde olun.

Raal Ekibi, bu doğrultuda ümitlerimizi yeşerten donanımlı bir gençliğin varlığını hissetiyor bize. Yaptıkları haberler ile, yönlendirdikleri arkadaşlarından derledikleri yazılarla, sorgulayıcı ve yapıcı hicivleriyle Raal adı altında karşımıza çıkıyorlar.

Raal Edebiyat ve Kültür Dergisi'nin 2023-2024 Eğitim-Öğretim yılı 9.sayısının yayıma hazırlanmasında emeği geçen öğretmen ve öğrencilerimize okulumuz adına gönülden şükranlarımızı sunuyorum.

Gelecek sayıda buluşmak dileği ile...

İLHAN TOPCU

Reha Alemdaroğlu Anadolu Lisesi Okul Müdürü

Sonbahar

Söyleme ağladığını ,ağlarım
Söyleme sevdiğini ,severim
Umut verme tekrar sen unutursunda ben yine beklerim
Git diyemiyorum ama git yoksa üzülürüm

Akşam istediğin beni güneşsiz bırakma
Dayanamaz bu sefer dallarım
Uçup gitme yine tek yaprağım
Her sonbaharda gitmek zorunda değilsin kal yanımda

Rüzgarsız dallarımı hareket ettirmeye gücüm yok
Ama sen düşme diye saatlerce beklerim
Haraket etmeye mecalim yok
Ama yanına gelmek için saatlerce yürürüm

Başka çiçekler açmaya isteğim yok
Zaman sonbaharıda bitiriyor
Ama sevgimi bitiremiyor
Kal yanımda zamanın götüremediği yaprağım uçup gitme

İlgi görmeyen çiçek de solar ,ağaçlar da
Sonbahar mı geldi gidiyorsun
İzleyeceğim benden uzaklaşmanı
Kalbimin değil ama gözlerimin göremediği yere kadar

Solsamda ruhumda bir parça olarak taşıyacağım
Kalbimde bir parça olarak
Yeni çiçekler açmadan solacağım
En güzelinin hüznüyle solacağım

Elveda çiçeğim ,gidişini izliyorum
Elveda çiçeğim ,soluyorum
Yeni çiçekler açmadan
Hala seni düşünerek soluyorum

Boşun yağıyor yağmur birlikte ıslanmayacağız ki
Boşuna açıyor güneş sensiz ısınmayacağım ki
Boşu boşuna akıyor zaman sensiz geçmez ki
Hayat mı boşlaşıyor yoksa solan ben miyim ki

Tekrar mı geldi sonbahar gidiyorsun
Yine yapraksız ilkbaharı bekleyen bir ağaç mı oluyorum
Son sonbaharım mı tekrar gelir misin ki açayım
Tekrar yeşerttin beni bu kadar mı

GÖLGELER

Yetiştirilen duygularınız, benliğinizin oluşuyla birlikte küçülmeye mahkumdur. Kazandırılan öğretiler büyük bir mahiyette vücut bulmaktan başka çaresi kalmamış küçük sorumluluklarınız ya da sorumluluk olarak yaşamınızda rol verdiğiniz saf duygularınız, hepsi Ay kadar yassıdır aslında. İçeride bir yerlerde büyüttüğünüz tüm o güzel duygular, kazandırılmış niteliklerle dolu bedeninize uğradığı an ,ışığını başka bir oluşla görünür kılmaya mecburdur. Aklınızdan geçen her daimi düşünce, zehirli detaylarla sizi yeme dönüştürmek için sineye çekilir, bekler. Bu bekleyiş zehrin ihtiyatını tatlı kılar. Kendiniz ve bu beden adı altında adlandırdığınız tüm duygular, oluşunuzun muhteşem fırtınasıyla kavrulur.

Zihninizle, kendinizle bir odada baş başa kalırsınız ama orada size ait ya da tanıdık hiçbir şey yoktur. Bu yabancılaşma, başka bir oluşun üzerinize serdiği gölgenin size son sarılışı, son bakışıdır. Düşündünüz mü? Belki de Ay Güneş'in gölgesi altında kalmak istemiyordur. Ay'a düşman kesilen her parça, zarafetini kirletebilmek adına üzerine yağıyordu.

Sahne sırası Güneş'e geldiğinde onu saklar geceye kadar, iyileşmek için zamana ihtiyacı vardır. Farkında olmaksızın son gücüyle savaşıyor kendi kendine, zamanın getirisi onu iyileştirmez, kendine karşı beslediği düşünceler aynı noktaya kilitler zarafetini, zaman adı altında... Ay gündüze sahip çıkabilecek kadar cesur değildir, saklamak ister yaralarını. Çünkü eğer olur da yaralarını ona sığınan insanlar görürse, zehirli ruhlarından kaçmak için sığındıkları karanlık göğün kraliçesi mahiyetinden uzak düşebilir. Gece onundur, çünkü Güneş, Ay kadar şefkatli değildir. Gece onundur, çünkü Güneş o insanları ağırlayabilecek kadar derin değildir. Yüzeysel oluşunun parlaklığına aldananlar, bir gün Ay'ın gölgesinde otururlar. Gecenin gelişinden korkar ve bu korkunun getirdiği şevke sığınarak arkalarını dönerler Güneş'e.

Zehirli okların mahiyeti,
Kutsal Ay, kutsal gece
Gördüğüm son ışık Güneş'in umudu,
Vuran yüreğin sesinden dev göğün korkusu,
Yutmak istemez kör düğümler, vaveyla
Düşen yıldızın bıraktığı toz parçaları eser,
Esen gölgelerin sessizliği, nefesime dolanmış ruhum.

İçinizde birikip sizi zehirleyen ve saf duygular olarak ağırlanan koca sorumlulukların selselesi, bunlara sığınmış küçük bir çocuğun tek ışığı Güneş'in umudu. Güneş'in umudusa onu saklayacak olan gece, Ay. Bu selselenin altında küçülmeye göz yummuş, oluşuna her şeyiyle veda eden fedakar gece. Yaralarını saklamaya çalışan aydınlık. Aydınlığı ışık kılan karanlık, karanlığı korkunç kılan arkasında saklananlar, saklanan Güneş ve ancak gecenin gelişiyile sırlarını göstermeyi göze alabilen Güneş'in kuklası zannedilen Ay.

Yönlendirdiğiniz duygular sizin kuklanız değil, zavallı bilincinizin küçük bir saptırmasıyla oluşabilecek tüm gölgeler ya da gölgelerin nitelendirilmesiyle oluşmuş aydınlık, sizi siz kılan duygularınız ve bunların kuklası olan varlık, siz.

Zehirli olanlarsa oluşunuz değil, oluşunuzun eşiğinde ufakta olsa görülmeye mahkum bırakılmış duygularınızın düşüncesiz getirisi, saklanan gölgeler , gölgelerin sakladığı sırlar ve atılmaya bir türlü el veremediğiniz, kontrolü uğruna kendi içinizde savrulduğunuz karmaşa dolu fırtınalar. Zehirli olan benliğinizle olan niteliksiz savaşlarınız, kazandığınızda kaybettiğiniz tek savaş olmaya , size sizinle veda etmeye çağıran tek unsur olmaktan öte, bu mahiyeti öylesine sonsuz kılan küçük insanların büyük düşünceleri.

Belki de bu yüzdendir bir cismin gölgesinin kendisinden büyük olmasının sebebi. Daha büyük görünüyordur, kendi savaşlarına, kargaşasına en önemlisi yüreğinin acımasızca parçaladığı yaralı ruhuna, benliğine sahip çıktığı için. Teşekkür ederim.

İmran CEBECİ

EDEBİYATIN BİLİMLE KURDUĞU İLİŞKİ

Edebiyat özetlere sığdırılabilecek denli küçük değildir. Fakat kısaca ele alacak olursak, süslü kelimeler ile anlatımın birlikteliğidir. Bu birliktelik bir yaşamda, birden fazla yaşama sahip olmanıza fırsat verir. Bilim dalları bu noktada edebiyatın gücünden yararlanmalıdır. Yararlanmalıdır ki, ulaşmayı hedeflediği kitlelere karşı bir yol oluşturabilsinler. Bilim dalları edebiyata aktarma, anlatım açısından gereksinim duyar, edebiyat ise herhangi bir bilim dalını konu alarak içerik oluşturabilir. Öbür yandan ise, edebiyatta kullanılan söz sanatları, yazarın eklediği bakış açısı, belirlenilen veyahut tabi tutulan konunun ele alış biçimi gibi birçok faktör, edebiyatın akabinde çeşitli bilim dallarına yönelim oluşturmamızı sağlayabilir.

Tarih, sosyoloji, felsefe gibi topluma sözel olarak kazandırılmaya çalışılan dallar, edebiyatın oluşturduğu estetiğe ve bu estetik çerçevesi içerisinde olmak üzere sunduğu anlatım, farklı şahsiyetler tarafınca farklı yorumlara tabi tutulabilir. Ancak şu husus unutulmamalıdır ki ; yoruma açık konular çok farklı mahiyetlerde yorumlanabildiği dolayısıyla, edebiyat insanları bu yorum etrafında birleştirir ve böylelikle kazanılmaya çalışılan kesim estetik kavramının yanında öğreti de kazanmış olurlar.

Teşekkür ederim.

İmran CEBECİ

SANATIN NEDENSELLİĞİ

Sorsam size, sanatın içinde barındırdığı bu çelişki nedir? Niçin tablolar birbiriyle alay ederler? Sebebi nedir okuyucuların yazarları hissedemeyişinin? Estetikten bahsedilir lakin estetik nedir? Kişinin belirli koşullar dahilince oluşturduğu göz zevki midir? Ben cevaplamak istiyorum.

Estetik anlayışı kısıtlı ve geçici cevaplarla sınırlandırılmamalıdır. Sanatın oluşturduğu estetik, insanların duygularının yansımasıdır. Sabahattin Ali'nin ünlü romanlarından olan Kürk Mantolu Madonna kitabına değinmeden geçemeyeceğim. Kitabın baş karakterlerinden olan Raif Bey, saatlerce aynı noktada, aynı yerde, aynı tabloyu izlemiştir. Bu tablo bir kadın tablosudur ve ressam kendisini resmetmiştir. Maria Puder. Türk Edebiyatı açısından da Cumhuriyet Dönemi Türk Edebiyatı karakterleri arasında kalem e alınmış en endami karakterlerden biridir Maria. Kitapta ise bir kadına aşık oluşunun ardından hayatı değişen Raif Bey'in, iç dünyasının değişimine ve kendine karşı yaşamış olduğu yabancılaşmaya şahit oluyoruz. Asıl değinmek istediğim nokta, Raif Bey'e saatlerce aynı tabloyu izleten ana unsur neydi? Neye kaptırmıştı kendini ve tüm dikkatini? Tabloyu mu izliyordu yoksa oldukça berrak bir suya mı başını eğmiş bakıyordu? Estetik miydi sabırsız ilgisini uyandıran yoksa estetiğin onda barındırdığı anlam mıydı?

Sanatın nedenselliği, insanın varoluşunda biçimlenir. Sanat içinizde, içimizde bizden parçalar bulundurulur. Bu parçaların eksikliğini, sizden önce muhteşem yeteneklere sahip insanlar farketmiş ve bu eksikliği evrensellik ile koşullandırmışlardır. Bazen anlam-sız bulduğunuz renklere gizlemişlerdir bunu bazense dizelerinde isyan etmişlerdir: Zihnimizdekilerle baş başa kalıyoruz, içeride tanıdık kimse yok. Acımasız ve soğuk olması gerekenin aksine. Benliğe gerilmiş sivri oklar ve bunlara yuva olmuş soğuk bir kalp. Tutunamadığınız umutlar, kenara köşeye sıkıştırılmış ton dolusu hakikat ve asıl hakikatın yalan oluşunda saklanmış çaresiz insanlar. Belki fazla genç, belki fazla yaşlı. Belki her şeyin bir fazlası ama hep daha azı... Sanatta böyledir kanımca. Her şeyin bir fazlası ama hep daha azı. Sanat konusunu hayatın her alanından alabilir, her türden insanı çevreleyebilir etrafında. Adil midir sanatsever olmak? En sahip çıktıklarımıza bir sözle, bir satırla veyahut bir bakışla veda ediyoruz. Nasıl bir sarhoşluktur sanatın kollarına düşüp, bir daha ayılamamak? Öylesine güçlüdür ki o duygular, öylesine yoğundur, ruhunuzla baş başa kalmanız için yeterlidir. Estetik bir duygudur. Bir tablo kişide uyan dırdığı his çerçevesinde şekillenir, budur onu ölümsüz kılan. Ressamın bir o kadar yumuşak ama ölümcül darbeleri. Sanatın nedenselliği bu noktada kuşkusuz ki koşulsuzdur. Koşulsuz olmasının asıl ihtirasiysa, insanlara değil, onların getirdiklerine adanmış olmasıdır.

ÇÖKÜŞ

“Peki, insanlar yüreğini açınca ne oluyor?”
“İyileşiyorlar.”

Acılarını, sırlarını, korkularını, aldığın yaraları
kimseye anlatamazken biri çıkıyor karşına,
yanında olacağını söyleyip kalbini dolduruyor.
Peki, sonra? Böyle devam ediyor mu?
En ağır da bu değil mi zaten, birine güvenmek?

Kendini açmaya başladığın zaman suçlu taraf hep sen oluyorsun, her şeyini hatta daha fazlasını versen bile asla yeterli olmuyor, “kötü adam” sen oluyorsun. Artık anlıyorsun bir şeylerin yoluna girmeyeceğini, küçük zaferlere koşup küçük mutluluklardan da vazgeçmeye başlıyorsun. Ne-
den mi küçük? Çünkü, içindeki dünya büyüdükçe etrafındaki dünya küçülüyor. Belki de bu kadar mutsuz olur mu insan diyorsunuz ancak hiçbir insan bu kadar parçalanmayı hak etmiyor.

Peki bizler bunları anlatmaya çalışırken karşı tarafı anlıyor muyuz? Gerçi daha kendimizi anlayamaz, tanıyamazken başkalarını nasıl anlayacağız? Ancak unuttuğumuz bir söz var, “anlatmak yok olmaktır, anlamayı dene. İnsanı anladıkça kendini anlayacaksın.”

Bu kişilerden ayrılmaksa en zor olanı. Çünkü kalbiniz “kal.” diyor, siz de kalıyorsunuz. Ancak bir süre sonra kalbinle değil de kendinle baş başa kaldığını fark ediyorsun. Nefret, pişmanlık, öfke ve kırık bir kalple baş başasın, hayat seni sırtından bıçaklamış. Soruyorum sana, neden? Neden seni bu kadar incittikten sonra onları bu kadar çok öz-
lüyorsun? Seni paramparça ettiklerini ve onları geçmişte bırakman gerektiğini fark edemiyorsun? Bütün bu kabuslar yüzünden mi, ya da bu acı? İnsanların onları yetiştirme şekli? Onların eşyalarını ya da hayatının çoğunda en iyi arkadaşınızın sizin için verdikleri şeyleri her yerde bulduğunuzdan mı?

Giden bir gün mutlaka geri dönüyor ancak döndüğünde gidenin bizzat kalan olduğunu görüyor. Bazılarımız bu şeyleri çok yaşadık ve bunun cehenneme dönüşebileceğini çok iyi biliyoruz. Duygusal, zihinsel, fiziksel istismar kişinin üzerine çabuk yapışan bir şeydir. Ve siz bu yaraların sizi tüketmesine izin veriyorsanız ve aynı zamanda bu yaraları size yaşatmayan birine karşı duygularınızı kontrol edemiyorsanız kendinizi kaybettiğiniz gibi onları da kaybedersiniz. Onlar da insan ve sizin kadar onlar da sevmeyi hak ediyor. Seni düzeltmek onların işi değildir, seni düzeltmek sizin işinizdir. Çünkü gerçekte ne hissettiğinizi yalnızca siz bilirsiniz. Kazara bile olsa başkalarının zihinsel durumuna ve duygularına zarar veren kişi siz olmayın. Kendinizi düzeltin, düşüncelerinizi ve duygularınızı kontrol etmeyi öğrenin. Eğer ki bunu yapamıyorsanız kendinizi affedin. Çünkü yine aynı şeyleri yapıp değişim bekleyemezsin. Kimseyi ya da hiçbir şeyi suçlayamazsın. Artık gerçekliğinizin sorumluluğunu almanın vakti geldi, zihniyetinizi dönüştürmeye ve alışkanlıklarınızı yükseltmeye başlayın.

Cemre EGEMEN - 10/B

ZAMAN

Gün ağarırken titredi perde.
Titredi yürek
Titredi bir el,
Saclarımı oksarken.
Gözlerimi acmadım
Göremeyeceğimi bildiğim bir dünyaya.
Saatin sesi çınladı odada.
Tum dünya çınladı sanki.
Hatta Mısır'daki sağır sultanın
Sağır kulağı bile
Başladığı yerde bitti gün
Bitti hayatlar
Bitti kahve
Demlikteki acı cay
Masadaki meyve.
Ben yine yatağında
Açmıyorum
Göremeyeceğim bir dünyaya
Gözlerimi
Niye açmıyorum?
Yoksa...

RABİALTIN

Özgürlük

İnsanlara hayatınızdaki en değerli şey nedir diye sorsak aile, para, dostluk ,kariyer gibi daha pek çok cevap verirler. Evet haklılar da bunlar insanlar için önem taşıyan şeylerdir. Ama unuttukları ve sahip oldukları her şeyin temelini oluşturan bir şey var. Özgürlük. İnsan özgürse kendi kurallarını koyar, dilediği gibi yaşar hayatı. Peki özgürlüğümüzün kısıtlandığını veya elimizden alındığını varsayalım. Sahip olduğumuz her şey anlamsız gelmez mi? Çünkü ona ulaşamadıktan sonra sahip olmanın bir öneminin olmadığını düşünmez miyiz? Ama bir gerçek daha var ki özgürlüğümüzü kaybetmeden bu duyguları özümsememiz pek de mümkün görünmüyor. Açıkçası benim de Ulucanlar Cezaevi Müzesi'ne yaptığımız geziye kadar hiç böyle hissettiğim olmamıştı. İçeriye girdiğimiz andan itibaren kasvetli ve boğucu bir hava hakimdi bence.

Ayrıca içerisi gerçekten çok soğuktu. Restore edilmiş hali bile insana bu kadar dokunuyorsa kim bilir yıllar önce gerçekten kullanılıyorken nasıldı? O kadar çok psikolojik baskı vardı ki özgürlüğün bittiği ve bir daha ona ulaşamayacağı ilmek ilmek işlenmişti bence. Koğuşların tabut şeklinde olması buna en güzel örnekti. Avlulara çıkıldığında daha farklı bir atmosfer vardı. Dört tarafı da duvarlarla çevriliydi, sadece gökyüzü ve güneş görünüyordu. Gökyüzünü, bulutları, yıldızları izlemeyi çok seven ben ilk defa gökyüzünün derinliklerinde kaybolduğumu hissettim. Avluda çalan şarkılar da etkileyiciydi. Zindanlara balmumu heykeller yapılmış ve o dönemki ses kayıtları ile desteklenmişti. O sesler ve mahkumların duvarlara kazıdıkları şeyler film sahnelerini aratmayan türdendi. Beni en çok etkileyen şeylerden birisi de orada kalan mahkumların iyi okullardan mezun, şair, hukukçu gibi insanlar olmalarıydı. Yani sonuç olarak özgürlüğün değerinin bu kadar güzel anlaşıldığı bir yeri herkesin gezip görmesi gerektiğine inanıyorum.

Yaren BAŞ
 10/B 175

-Öncelikle merhaba Gülname Hocam ve röportaja vakit ayırdığınız için teşekkür ederim.

-İlk soruyla başlamak istiyorum. Biraz kendinizden bahsedebilir misiniz?

-1974 Trabzon doğumluyum. İlk ve orta öğrenimimi Samsun'da, liseyi Bursa İnegöl Lisesi'nde bitirdim . Özel yetenek sınavı ile Uludağ Üniversitesi Resim-iş Öğretmenliği İş-Teknik Anasanat Dalı bölümünü birincilikle kazandım. 1996 yılında okulu bitirdiğimde İstanbul Teknik Üniversitesi Görsel ve Çevresel Sanatlar bölümünde yine birincilikle yüksek lisans kazandım. Aynı yıl öğretmen olarak göreve başladım . Manisa, İstanbul, Tokat, Mardin illerinde eşimin görevi nedeniyle öğretmenlik yaptım.

2006 yılında Ankara'ya geldik. 22 yaşında bir oğlum var. Çankaya'da kendime ait bir resim atölyem var . Çalışmalarımı orada sürdürüyorum. Yurt içinde ve yurt dışında karma ve kişisel sergilerim oldu. İlk kitabımın yayınlanması şiir kitabıyla oldu. İngilizce - Türkçe olması uluslararası şiir dünyasına adımatmama sebep oldu. Yayınlandıktan bir ay sonra Romanya'da uluslararası şiir festivaline davet edildim. Onların şiir antolojisine girdim. Ardından Almanya Hamburg 'da yine uluslararası şairler şiir antolojisine alındım. Şiirim Amsterdam uluslararası YouTube kanalında yayınlandı.

-Yazma tutkunuz nasıl başladı ve sizi yazmaya yönlendiren şey ne oldu?

-Ben şuna inanıyorum ki; insan doğduğunda belirli yeteneklerle, ruhla doğar. Yani içimizde bir ses bize seslenir. Bu sesi dinlemek lazım. Ben bu sesi dinleyenlerdenim. Çocukluğumdan beri yaratıcılık özelliğimin farkındaydım. Kardeşime hikayeler uydurur anlatırdım. Defterlerimin yanlarına resimler çizerdim. Bir de kitapları çok severdim. İlkokulda kütüphaneye giderdim. Orada zaman geçirmekten hoşlanırdım. Ancak benim şiire aşık olmamı sağlayan Samsun'da liseye başladığımda Edebiyat öğretmenim olmuştur. İlk dersimize Fuzuli'nin gazeliyle başlamıştı. Değildim ben sana mâil, sen ettin aklımı zâilBana ta'n eyleyen gâfil, seni görgeç utanmaz mı? Ufak tefek şeyler yazıyordum ama Fuzuli'yle tanışınca ne kadar yazmadığımı fark etmiştim. O benim doğuşumdu yani.

-Türkiye'deki hangi yazarları beğeniyorsunuz ve neden?

-Günümüzdeki şiir dünyasından beğendiğim bir şair ismi veremem şu an. Ancak Orhan Veli çok severim. Nazım severim. Cahit Sıtkı, Can Yücel, Nefi, Pir Sultan Abdal, Yunus Emre... Çünkü edebiyat dünyamız geçmişte çok güçlü ama Dünya Edebiyatından şairleri de severim. Şiir öyle bir şey ki edebiyatın tab noktası. Onun üstü yok. O yüzden de şair olmak da şiiri sevmek de kolay iş değil.

-Yazmaya ilk ne zaman başladınız ve ilham kaynağınız ne oldu?

-Neden severim mesela Orhan Veliyi.. kelimelerini yalın seçer ,seçer ama bir bam teli-nize öyle bir dokunur ki bir başkalaşırsınız. Küçük bir şiiri mesela, her okuduğumda derim ki var mı bu kadar güzel bir ifade.

**Kırık taşlara bakıp
Işıklı bir asfalt düşünmek
Acaba yalnız
Şairlere mi mahsus?**

Yani.. his meselesi bu sevgili Irmaksu.. An meselesi.. Anlatması zordur. Zaten her şeyi anlatmak zorunda da değiliz. Bazı hisler söz-süzdür.

-Yazdıklarınızda hangi temaları işliyorsunuz ve bu temaları seçmenizin arkasındaki düşünce nedir?

-Genellikle aşk, sevgi, psikoloji, insan olma sanatı, anlaşılabilme, mitoloji konuları üzerine. Belli bir nedeni yok aslında bu konuları seçmemin. Ne hissediyorsam onu yazıyorum ya da resmediyorum ya da öykülendiriyorum. Ismarlama konuları sevmem. Yazmam da resmetmem de. Tüm meselem kendimi anlamak ve bilmek üzerinedir. Ege'de Yunan Tapınağının girişinde "Kendini Bil" Yazar. Bugün de bu yazı vardır. Doğu felsefesinin temeli de budur, her şeyin temeli de. Benim sanatımın temeli de budur.

-Yazma sürecinde hangi teknikleri kullanıyorsunuz?

-Şiirlerimde serbest ölçü tekniğini kullanıyorum.

-Bir yazar olarak en büyük başarınız veya en büyük zorluğunuz nedir?

-Şunu başarayım diye bir düşüncem yok. İyi bir şeyler yaptığımı biliyorum. Takdir edilmekten utanıyorum desem yalan olmaz. Ama anlaşılma.. bu başka bir duygu. Ve özlem.. En büyük başarım ne diye düşünüyorum.. Bu değil de beni en çok duygulandıran yaptıklarımla ilgili dersiniz ona bir cevabım var. Romanya'da kişisel sergi açmıştım ve birçok insan gelmişti . Sergi açtığım yer aynı zamanda bir müze sergi salonuydu ki bu bir sanatçı için çok önemlidir. Nedeni orada sergi açmak kolay iş değildir ve yıllarca bekleyenler vardır bunun için. Açılış konuşması yapmamı istediler. Herkes beni çıt çıkarmadan dinledi. Ardından şiir kitabımı imzalatmak için kıpırdamadan beklediler. Bir Türk'tüm ve oradaydım. Ve bunu yalnızbaşarmıştım. Bu inanılmaz bir hazdı.

-Yazarken yaratıcılığınızı nasıl sürdürüyorsunuz?

-Yaratıcılık için ekstra bir şey yapmıyorum. O benim ruhumda. Çok düşünürüm. Her ayrıntıda. Bazen çok alakasız bir şey de düşünmeye sevk eder beni. Henüz yayınlanmayan kitabımdan örnek vereyim mesela.. Bir yerinde takılıp kaldım.. düşünüyorum.. düşünüyorum.. yok. Tıkandım orada. Sınava giderken kendi kendime konuşuyorum. Çünkü öncesinde bir kişi alışveriş konusunda canımı sıkmış. Ben de cahile anlatamadım derdimi. İçim içimi yiyor.. kızgınım.. şunu da deseydim bunu da deseydim.. Ve birden o kitabın vurucu cümlesini buldum. İlk işim gelip kitabı tamamlamak oldu.

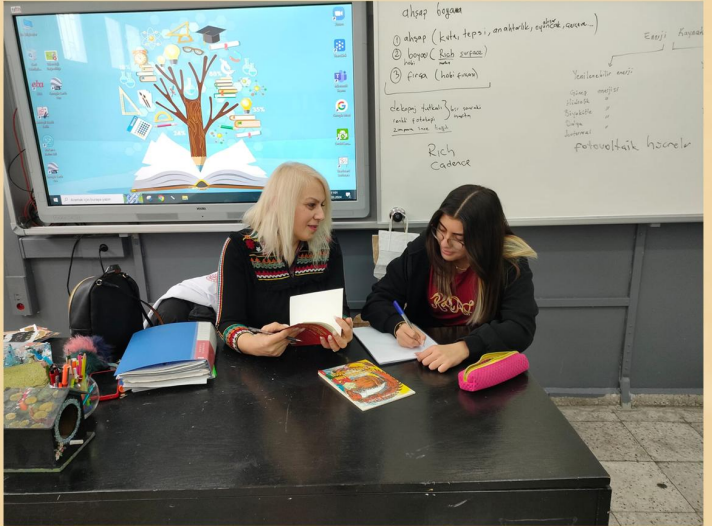
-Hangi konuda ve türde kitaplar yazıyorsunuz?

-Şiir kitaplarımın konusunu belirtmiştim. Masal ve öykülerim fabl tarzı günlük hayatımızdaki psikolojik durumlarla ilgili.

-Aynı zamanda sevdiğim bir öğretmensiniz. Yazarlık ve öğretmenlik arasında denge kurmak nasıl bir deneyim? Teknoloji tasarım öğretmeni olmaya nasıl karar verdiniz?

-Teşekkür ediyorum. Ben de seni seviyorum. Yaratıcılığına da inanıyorum. Büyük işler yapacağına da inanıyorum. Bu öğretmenlik meselesi biraz farklı bir durum hayatımda. Üniversiteyi bitirdikten sonra yüksek lisans yapabilmek için çalışmak zorundaydım. Resim-İş öğretmeni olarak atanmak avantajlı değildi. İş-Teknik öğretmeni olarak görev almak daha avantajlıydı. Çünkü resim derslerine de giriyorduk iş tekniklere de. Atanmak daha kolaydı. Ayrıca üniversitede çok kapsamlı bir eğitim almıştım. Onabaşvurdum ve öyle atandım.

Sonra 2007 yılında sanırım bir gün birçok branşı bir günde Teknoloji Tasarım öğretmeni yaptılar. Branşı değiştirdiler yani. Bu benim işim. Ve işimi yapıyorum. Diğeri ise benim hayatım. İkisini birbirine karıştırmıyorum.

-Öğretmenlik ve yazarlık kariyerinizdeki deneyimlerden birini benimle paylaşabilir misiniz?

-Hem öğretmenliği hem de yazarlığı birleştiren bir anıyı paylaşayım . Ankara Kitap Fuarı'nda kitap imza günüm var. Afiş bastırmışım. Okul da öğrencileri kitap fuarına götürüyor. Okul idaresine afişimi okula asabilir miyim diye sordum. Cevap dahi vermediler Bu hazindir ama bir gerçektir. Ve o kitap umut içerdiği için tiyatrosu yapıp deprem bölgesindeki çocuklara oynandı.

Hobileriniz nelerdir?

-Hobiler çok... Resim, şiir, öyküler aynı zamanda hem işim hem hobim. Bunların yanında restorasyonlar da yapıyorum.. Türk Sanat Müziğine hayranlığım var. Hatta üniversitedeyken koroya da gitmişim. Rahmetli Burhan Dikencik şefimdi. İspanya'da özel bir ödül kazandırmıştık ülkemize. Rölyef sanatıyla da uğraşıyorum.

-Genç yazarlara ve yazmaya ilgi duyanlara tavsiyeniz var mıdır?

-Genç yazarlara tavsiyem, okusunlar çokça. Felsefe,psikoloji,mitoloji,sanat... her şeyi. Ve her zaman ana kaynağa insinler. Denizin köpüğüyle değil deriniyle ilgilensinler.

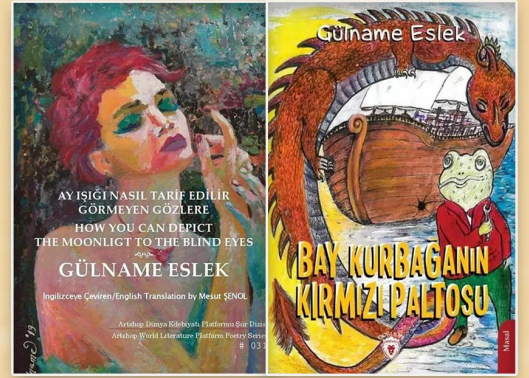
-Yazdığınız kitaplardan bahseder misiniz?

-Yayınlanmış iki kitabım var şu an.

Şiir kitabı: Ay Işığı Nasıl Tarif Edilir Görmeyen Gözlere

Masal kitabı: Bay Kurbağanın Kırmızı Paltosu

Yeni kitaplarım da bu yılın sonuna doğru yayınlanacak.

-Son olarak gelecekteki projeleriniz veya yazma planlarınız hakkında bize biraz bilgi verebilir misiniz?

-Önümüzdeki yıl yeni şiir kitabımı yayınlayacağım. Fabl türündeki üç kitabım Avrupa'da yayınlanacak. İsveç ve İsviçre'de kişisel resim sergim olacak. İki yıl sonra da öğretmenlikten emekli olurum diye düşünüyorum.

2026 yılında ise Norveç'te Norveç Hükümeti destekli bir sanat Federasyonunda resim sanatımı tanıtmak için gideceğim.

-Bu röportaj ve bana vakit ayırdığınız için tekrar teşekkür ederim. Sizi okulumuzda da ağırlamak isteriz.

-Teşekkür ediyorum İrmaksu. Memnun olurum. Sevgiyle.

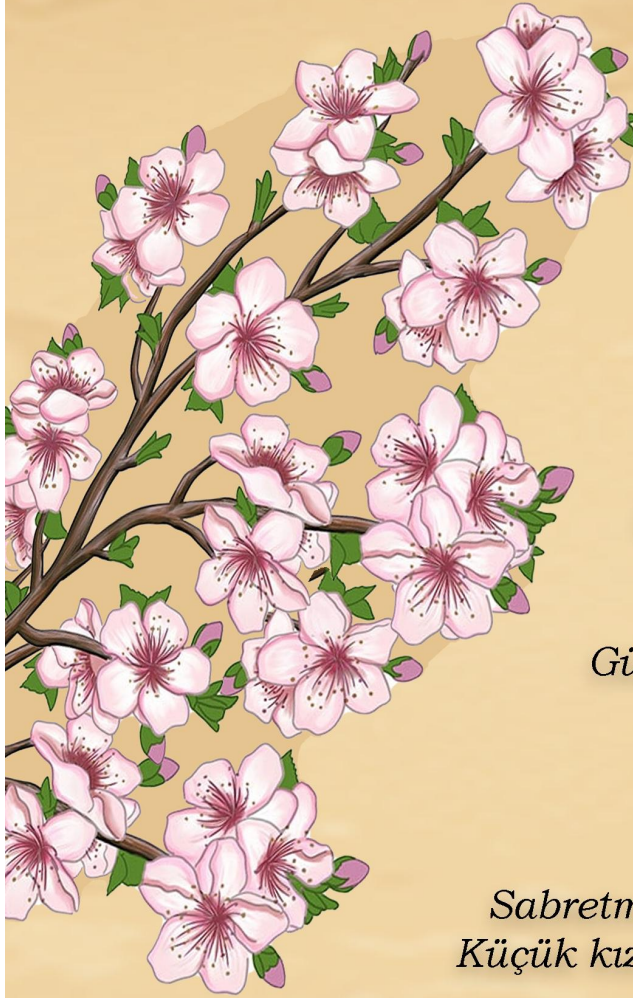
Röportajı Hazırlayan ve Düzenleyen
İrmaksu YILMAZ

10/A

Sabretmek Güzel Şey

Bir kız vardı adı Melek olan
 Kalbi her zaman sevgiyle dolan
 Yaşar küçük bir köyde
 Kendi halinde ailesiyle birlikte
 Bir fırtına geldi çattı
 Herkes evlere kapandı
 Köyde ne ses var ne de seda
 Yine böyle bir günün akşamında
 Bir ses duyuldu kapıdan
 -Hayrola nedir bu ses?
 Hem de akşamın bu vaktinde
 Küçük kız koşar açar kapıyı
 Bir köpek
 Hastalanmış, yatıyormuş gariban
 -Ah, ne kadar da üşümüştür zavallı..
 -Hayvanı eve alacak haliniz yok ya?
 -Olur mu öyle şey? Bende anayım sonuçta
 Dışarısı hem yağmurlu hem soğuk
 Yalnız değiller bu akşam, geldi yeryüzünden bir misafir
 Dışarıda bir yağmur var evlere şenlik
 Aman sormayın dertlerini
 Gitmez mi bu kara bulutlar?
 Çok hastadır bizim köpek
 Pekala iyileştirmek gerek
 -Nerede benim suyum, nerede benim şifalı bitkilerim?
 Anne bir yana koşturur küçük kız bir yana
 Zavallının hali onları kahrediyor
 Yedirilir en güzel yemekler
 İçirilir en şifalı bitkiler
 Fakat hala aynıdır bizim yavrucağın hali...
 On gün oldu
 -Anne, neden hala iyileşmedi bu köpek?
 -Sabır incitse de yüreği içinde bir hazine gizler
 Gözyaşı bir nehir gibi taşar dağdan bazı zaman
 Ama sabır, dindirir bu gürültüyü
 Huzur, akıp giden zamanı bulur
 Sabır, yüreklerde yeşeren bir fidan
 Büyür, kök salar, dallanır, meyve verir

Bu süreçte acıyı tatlıya çevirir
 Zorlukların ardından güzel günler gelir
 Ey yavrum, sabret; geriye dönme!
 Göreceksin yeniden güneş doğacak
 Bu gariban belki biraz hasta kalacak ama
 İyileşecek en sonunda
 Zavallı köpeğin hali küçük kızı çok üzüyor
 Ancak sabretmeyi bilmeli
 Günler geçer böyle diye diye
 Bizim köpek iyileşir sonunda
 Yağmurlu bir günde geldi eve
 Yine yağmurlu bir günde veda ediyor bize
 Sabrın sonunda açan çiçeklerin mis kokusu
 Vurdu hepimizin yüzüne
 Dindi yağmur
 Güneş, yeryüzündeki arkadaşlarını selamladı
 Ağaçlarsa sanki şarkı söylüyor
 Oysa bizimkilerin yüzünde keder ve hüznün
 Ne kadar da alışmışlardı birbirlerine
 Yolcu yolunda gerek
 Sabretmenin verdiği arkadaşlık hiç unutulmayacak
 Küçük kız minik dostunu ömrü boyunca hatırlayacak
 Hoşça kal minik köpek
 Hoşça kal
 Hayat ne kadar çetin olursa olsun
 Sabretmek gölünü güzelleştirir
 Zor zamanlarda güç veren el sabırdır
 Gönlünü sabırla süsle, bahar gelsin
 Çiçekler açsın, sabrınla birlikte yaşasın.

Almina Çelik
 11-A 486

BULMAK VEYA KAYBOLMAK

Biriniz bana doğru yaşamının kitabını verebilir mi? İnsanlar olarak her şeye etiket yapıştırmaya, onları kuralların sınırlarına almaya bayılıyoruz. Madem öyle birisi karşıma geçip bana teker teker anlatsın nasıl yaşamam gerektiğini, özgürce hareket edecek kadar güçlü hissedemiyorum. Tabi bunları derken içim gülüyordur bana, sen değil misin bir yol bulmak adına tüm kapıların ucundan bakan? Yorgun olabilirim ama bana verilen ömür pes etmek için fazla değerli. İnsan olmayı düşününce, hiçbir canlıda olmayan özelliklere ve düşünce kabiliyetine sahi-biz ama hala şikâyet edecek ne çok şey buluyoruz. Duygulu ve akıllı varlıkların en felaket özelliği doyumsuzlukları ve egolarıdır bana göre. Bize verilen bu ömrün kısıtlı olması bazen mantıklı geliyor, her şeyi deneyimleyebilecek güce sahip olmak insana apayrı bir doyumsuzluk verebilirdi. Mesela en sevdiğim yemeği her gün yesem hala en sevdiğim yemek olur muydu bilemiyorum, haftanın herhangi bir gününde onu sofrada görmek ve uzun bir aradan sonra yemek onu daha lezzetli kılıyor.

Özlem acı verebilir ama kıymetini bilersen duyguna sadece tat katar. Ne anlatıyorsun acaba diyebilirsin, ben sadece düşünüyorum canım. Düşünürken karşıma bir yol çıkar belki diye veya biri gelip yolu gösterir. Söylesene sence önemli olan bir yol bulmak mı yoksa doğru yolu bulmak mı? Sahi ne ki doğru yol? Bu yazıyı yazarken bile sürekli fikrim değişirken bu yaşam yolculuğunda kendi doğru yolumu çizebilmem mümkün mü? Sorular daim ama cevaplar hep kayıp, zaten insanın kendisi de kayıp. Belki sorunumuz düz bir yol aramaktır, madem hayat bir yolsa niye yaratıldı bu dağlar bu denizler? Kim bilir kendimizi dağın tepesinde veya denizin dibinde buluruz, sonra yine kaybederiz. Biz insanların yanılgısı bu, her şeyi tekdüze yapmak istiyoruz. Belirsizlikler bizi o kadar korkutuyor ki her şeyin kitabını yazmak ve onu bir düz bir çizgiye koymak istiyoruz ama asıl imtihan burada başlıyor. Yaşamı anlayamazsın, öğrenmeye çalışabilirsin. Onu bir kalıba sokamazsın ama o senin hacmini fark etmeni sağlar. Seni düşündürür, seninle oynar ve dalga geçer. Sana bir göz bandı verir ve sorar ki “Kör ve cahil olabilirsin, seninle oynayacağım ama sen fark etmeden aynı duvarlara çarpacaksın. İstersen gözünü açabilirsin, gördüklerin seni korkutsa bile belki bir gün sürekli çarptığın duvarı fark edip onu kırabilirsin.” Söylesene cesaretin var mı her şeyi görmeye? Karanlık bazen çok güvenli geliyor değil mi, ama böyle rengârenk bir dünyada sırf korkular yüzünden siyah yaşamakta fazla acı değil mi? Yaşam aslında sadece sana ayna görevinde bulunur, seninle dalga geçiyorsa içinde asla barışmadığın bir tarafın vardır mesela. Karşına o insan boşuna mı çıktı sanıyorsun, sana ihtiyacın olan dersi verebilmekten amacı. Tabi sen o dersi alır mısın almaz mısın bilemem, belki de aynı duvara defalarca çarparak anlırsın bazı şeyleri. Neyi arıyorsun söylesene, başarıyı mı, aşkı mı, barışı mı, kendini mi? Aramayı mı seviyorsun bulmak mı istiyorsun? Kim bilir belki aradığını bulursun veya bulur da kaybedersin, ya da bulduğunu bile fark etmeden aramaya devam edersin. Bırak aramayı, kim bilir yerde ve gökte aradığını herhangi bir sokağın köşesinde bulursun. İnan bana hayatın bizi eğitmek için öyle ilginç yolları var ki, kaderin yanında bizim yazdığımız senaryolar ne ki? Sana korkma diyemem, korku bizim bir parçamızdır ama onu bir düşman gibi değil de bir öğretmen gibi görmeye çalış çünkü sana senin hakkında söyleyecek çok şeyi var.

İşte bu yüzden düz bir yolda yürümek mümkün değil sevgili dostum, karanlıklar ve aydınlıklar sana görüp görebileceğin her şekilde gelecek. Hiç tanımadığın evleri kendievin gibi benimseyeceksin ve yüz kere geçtiğin kayalıklar belki yüz birinci kez geçtiğinde aşınmış olacak. Biri tarafından kurtarılmayı bekleyeceksin ama kendi kendine el uzatmadan kimsenin seni kurtarmayacağını fark edeceksin. Sen kimsin ki böyle ders verebiliyorsun bana diyebilirsin, ben sadece bir yolcuyum. Arıyorum, bazen bulmayı unutarak sadece aramayı seviyorum, her kapının ucundan bakıyorum, bazen o kapıdan içeri adımımı atacak cesareti diliyorum, sürekli kayboluyorum ve böylece akışta olmayı öğrenmeye çalışıyorum. Ben haklıyım demiyorum, sadece bu yaşamda hepimiz bir yolcuyuz ve yolcu sırdaşıma tavsiye veriyorum. Sorular hep daha fazlalar ama bu demektir ki cevap vermek için bir sürü ihtimal var. Ara dostum! Bol bol kaybol ve bir sürü hata yap ama günün sonunda çarptığın her duvara dürüstlikle bakabilecek güçte ol. Düşünmekten vazgeçme çünkü görebileceğin o kadar renk var ki, ruhumuz için gökkuşağı sadece yedi renkten oluşmuyor. Yaşamı bir kalıba sığdıramayacağını söylemiştim ama ona bir sürü anlam yükleyebilirsin. Bu gün ki genç yolcu halimle, yaşama bulmak ve kaybolmak diyorum. Birkaç dakika sonra fikrim değişmezse tabi...

Rüya Koçaş 9/A

Sesinde ne var biliyor musun
 Bir bahçenin ortası var
 Mavi ipek kış çiçeği
 Sigara içmek için
 Üst kata çıkıyorsun
 Sesinde ne var biliyor musun
 Uykusuz Türkçe var
 İşinden memnun değilsin
 Bu kenti sevmiyorsun
 Bir adam gazetesini katlar
 8.10 Vapuru, Cemal Süreya

Ankara Kelime Müzesi Gezi Yazısı

Ankara'nın kalabalık ve heyecan verici atmosferinden uzaklaşıp, dilin zengin dünyasına bir yolculuk yapmak isteyenler için ideal bir durak olan Ankara Kelime Müzesi, dilin evrimini ve çeşitliliğini keşfetmek isteyenler için büyüleyici bir deneyim sunuyor.

Müzenin girişinde sizi karşılayan rehberler, size müzenin misyonunu ve koleksiyonunu tanıtıyorlar. Ardından, adım adım dilin tarihini ve gelişimini izleyebileceğiniz interaktif sergileme alanlarına geçiyorsunuz.

Müzenin en ilgi çekici bölümlerinden biri, farklı dönemlere ait dil örneklerini sergileyen galeri. Burada, Hititlerden Osmanlılara kadar uzanan geniş bir zaman diliminde kullanılan yazı örneklerini ve dilin evrimini gözlemleme şansına sahipsiniz.

Kelime kökenleri odası ise dilin kökenini araştıranların ilgisini çekecek bir başka bölüm. Burada, kelime kökenlerini takip ederek günümüzde kullandığımız kelimelerin nereden geldiğini keşfetmek mümkün.

Müzenin son bölümünde ise dilin geleceği ve dijital dönüşümüne odaklanılıyor. Burada, yapay zeka destekli dil öğrenme araçlarından, dilin dijital platformlardaki kullanımına kadar pek çok konuda bilgi edinme fırsatı bulabilirsiniz.

Ankara Kelime Müzesi, dilin gücünü ve önemini vurgulayan etkileyici bir mekan. Burada geçirdiğiniz zaman, dilin evrensel bir fenomen olduğunu ve kültürler arası iletişimin temel taşı olduğunu bir kez daha hatırlamanıza yardımcı olacaktır.

Zeytinlik

Çanakkale'nin doyum olmaz güzellikleri güneşin doğuşuyla ortaya çıkıyordu yine... Nereye gitseniz, nereden baksanız güneşin denize pırıl pırıl yansıyışını, yemyeşil ormanları ve tüm Ege bölgesinin en kıymetli hazinesi olan zeytin ağaçlarını görebilirsiniz. Dış güzellik bir yana, insanı bile başka güzeldir. Herkes birbirinin yanında olur, destek olur her daim. Çocuklar sokaklarda birlikte büyür. Bu zamanda herkes "Komşuluk öldü" dese de Ege'de öyle değildir...

İşte Defne bu nedenlerden sevdi gelir gelmez burayı. Defne yıllarca Ankara'da yaşadı ve edebiyat Fakültesinden mezun oldu. Çocukluk hayaliydi edebiyat öğretmeni olmak; çocuklara hem edebiyata dair, hem de hayata dair şeyler katmak. Çok sevindi atamasının Ayvacık'a çıktığını duyunca. Küçükken ailesiyle birlikte gelmişti buralara. O zamanda çok sevmişti, üniversitede gelmeyi çok istemişti ama şartlar el vermemişti. Şimdi hayallerindeki mesleği yapacaktı hayallerinin şehrinde.

Yatağından kalktı ve perdelerini araladı Defne. Yeni okulunda ilk günüydü bugün. Henüz taşındığı için etrafa bir sürü koli vardı. Kolilerin birinden çiçekli bir elbise ve hırka çıkardı. Yaz yerini sonbahara bırakmaya başlamıştı bu nedenle havaların sağı solu belli olmuyordu.

Hazırlanıp evden çıktı, yakınlarda köy kahvaltısı olan Güzel Bahçe isminde bir mekana girdi. -Günaydın.

-Günaydın hanım kızım. Buyur?

- Ben tek kişilik bir kahvaltı rica edebilir miyim?

-Tabi kızım otur sen şöyle getiriyorum hemen.

Defne denize bakan masalardan birine oturdu ve manzarayı izlemeye başladı. Kısa bir süre sonra teyze elinde bir tabak ve sütle geldi.

- Al bakalım kızım yeni sağdık sütü. Afiyet olsun.

Kocaman bir gülümseme belirdi Defne'nin yüzünde.

- Sağolun

-Yeni misin sen buralarda?

- Evet. Aşağıdaki okula atandım. Şu ilerdeki küçük bahçeli evde oturuyorum. Daha doğrusu oturacağım inşallah.

-Hayırlı olsun güzel kızım. Bir şeye ihtiyaç olursa buradayız biz eşimle birlikte. Kurulacak dolap falan olur çağırırız.

Defne 'nin gülümsemesi büyüdü. Ne kadar sıcakkanlı, yardımsever insanlar diye düşündü.

- Çok sağolun. Buralarda tek başıma ne yaparım diye düşünüyordum ama gelir gelmez sanki yıllardır buralardaymış gibi hissettim. Yan komşum Gülayşe Abla evde yemek yoktur diye yemek yollamış. Ankara'dan geldim ben orada böyle komşuluk, yardım severlik kalmadı çok. Kadın başıyla onayladı.

- Öyle tabi. Buralara alışırsan şimdi tekrar yaşayamazsın oralarda.

- Zaten çok istiyordum buralara gelmeyi

Defne bir an durdu ve elini uzattı.

-Tanışmadık biz. Defne ben.

-Memnun oldum Defne kızım Sultan ben de. Hadi sen et kahvaltını. Daha senlen çok Sohbet ederiz.

Gülümseyerek başını salladı. Kadın da gülümseyerek uzaklaştı. Defne kahvaltısını güzel deniz manzarasına ve ormanlara bakarak yaptıktan sonra okula gitmek için kalktı. Sultan'la vedalaşıp okulun yolunu tuttu. İlk geldiğinde okul binasına bakmaya gitmişti. Dış cepheyi çocukların el baskıları ve resimlerle süslemişlerdi. Okulun arka cephesi denize ve zeytinliğe bakıyordu. Okula girdi, öğretmenler odasını buldu.

Tüm öğretmenlerle tanıştı hepsi çok güler yüzlü ve cana yakındı. Çok güzel karşıladılar Defne'yi. Sabah Sultan'a anlattıkları geldi aklına; sanki yıllardır burada yaşıyormuş hissi yine doldu içine. İlk dersi için öğretmenler odasından ayrıldı. Tıpkı herkes gibi öğrenciler de çok güzel karşıladılar. İlk ders öğrencilerle tanıştı. Çoğu buralıydı. Ne kadar şanslılar bu yaşlarına kadar bu güzel yerde, bu güzel insanlarla büyümüşler diye düşündü. İçinden kendini onlarla kıyasladı. Kendisi hep avm'lerde, koca koca binaların içinde, mahalle ve komşuluk nedir bilmeden büyümüştü.... Gel zaman git zaman neredeyse bir ay olmuştu buralara geleli. Yaz etkisini tamamen kaybetmişti. Defne buralara iyice alışmış, alışıkça daha çok sevmişti. Yine bir gün okul çıkışı Sultan Hanım ve eşi Osman Bey'in yeri Güzel Bahçe'nin önünder geçerken Osman Bey'i gördü. Çok düşünceli ve sıkkin duruyordu.

-Osman Amca iyi misin?

- Gel Defne kızım gel. Hiç iyi değiliz.

-Hayırdır inşallah.

-Hani sizin okulun gördüğü zeytinlik var ya

-Evet?

-O zeytinliği sökeceklermiş.

-Kimler sökecek?

-Vallahi kızım inşaatçı adamlar işte. Orada birçok kişinin arsası vardı. Kimse bunca yıl oralara ev bile yapmadı doğaya zarar vermemek için, o ağaçların hepsi 800-900 yıllık en az. Hepsi tarihi eser sayılır onların daha da çok uzun yıllar yaşarlardı. Güzelim ağaçları söküp atacaklar hepsi kuruyup gidecek.

- Peki orada arsası olanlar hiç mi bir şey demedi?

- Sultan'ımlan ben vermedik yerimizi amma öyle büyük paralar teklif etmişler ki neredeyse herkes vermiş yerini. Kalanların da çok bir önemi yok zaten.

Defne buraya geldiğinden beri, buranın doğasına aşık olmuştu. Sınıfta ders anlatırken o güzelim manzaraları izlemek hayat enerjisini arttırıyordu. Etrafta binalar, betonarme yapılar görmek istese Ankara'da kalırdı. Osman Amca'yla biraz daha konuştuktan sonra eve gitmek için kalktı.

Onun da canı çok sıkılmıştı. Eve gider gitmez neler yapabileceğini, bu zeytinliklerin korunmasıyla ilgili kanunları araştırdı, ertesi gün okula gidince hemen müdür beyle konuştu ve çocuklarla birlikte o zeytinliğe gidecekleri bir gezi ayarladı. Derse girince öğrencilerine bu konudan bahsetti.

- Evet çocuklar haberiniz var mı bilmiyorum ama ben dün çok üzücü bir şey öğrendim. Güzel Bahçe'nin sahibi olan Osman Amca'yla biraz sohbet ettik ve şu camdan gördüğümüz zeytinlikteki ağaçların söküleceğini ve yerine bir otel yapılacağını öğrendim. Bugünkü ödeviniz bu zeytinlerimizi korumak için neler yapabiliriz araştırmak. Ayrıca yarın hep birlikte zeytinliğe bir gezi yapacağız.

Çocukların hepsi gezi haberine çok sevindi. Hepsi araştırmalarını yaptı. Ertesi gün müdürün eşliğinde geziye gittiler hem çocuklar hem Defne durumu yakından görünce daha çok üzüldüler.

Okula döndüklerinde çocukların yapmış olduğu araştırmalar hakkında konuştular. T.C. Zeytin Kanunu hakkında tartıştılar. Sökülen ağaç başına iki milyon liradan, beş milyon liraya kadar para cezası olmasına rağmen bu ağaçların kesilmesine engel olunamıyordu.

Defne ve Osman Amca arsasını vermek isteyenlerle konuşup, onlar vazgeçirmeye çalıştılar. Birkaçı ikna olur gibi olsada işin ucunda alacakları parayı düşünüp vazgeçiyorlardı. Defne biraz daha araştırma yapıp birkaç yetkiliyle görüştü. Bu sayede Ahmet Bey ile tanıştı. Ahmet Bey'de bu civarda inşaat yapan bir müteahhitti. Tarım il Müdürlüğü inşaat yapılacak bölgelerdeki ağaçları uygun bir alana nakil alarak o ağaçların kurumasını ve sökülmesini engelliyormuş. Defne bunun üzerine öğrencilerine pankartlar hazırlayıp, bu ağaçları sökmek yerine nakil işlemini yapmamız gerektiğini anlatan bir yazı yazmalarını istedi, Ahmet Bey'in de desteği ile tüm gerekli kurumlardan, gerekli bilgileri toplayan Defne öğrencilerinin hazırlamış olduğu ödevleri de yanına alarak Osman Amca'yla beraber zeytinlikte çalışan müteahhit ile görüşmeye gittiler. Defne, Ahmet Bey ve üst kurumlardan öğrendiği bilgilerle bu yaptıklarının bir suç olduğunu ve kurallara uymadıkları takdirde her türlü hukuki mücadeleyi başlatacaklarını söylediler. Birkaç gün sonra bölgedeki iş makineleri yavaş yavaş azaldı daha sonra tamamen gittiler. Nakil işlemi çok maliyetli bir iş olduğundan bütçeleri yetmemiş ama o ağaçları kesmek de gönüllerinde yokmuş. Defne bu zeytinliği öğrencileriyle birlikte kurtardığı için çok mutluydu ve bundan sonra bu alanda çalışma yürütmeyi kafasına koymuştu.

Hem öğrenciler, hem veliler, hem de köydeki insanlar Defne'nin bu çabasına hayran kalmış onu her daim desteklemişlerdi. Defne çocuklarla çok güzel bir iş başarmış ve onlara çok güzel bir hayat dersi vermişti. Çanakale'mizin, Ayvacık'ın bu güzel doğası, insanı hiç bozulmasın dilerim. Defne gibi hem kendini hem çevresini bilinçlendiren insanlar olsun hep

-SON-

Yağmur Hastürk

Çocuk, çok sevdi ağacı...
Verirdi ona, her kış
Çiçekleri olaydı!
Ağaç, çok sevdi çocuğu...
Öperdi altın saçlarından
Dudakları olaydı!

Arif Nihat Asya

UMMADIĞIN TAŞ BAŞ YARAR

Tavukları gören bir tilki,
Planını yapıyor sinsi sinsi.
Onları yakalayacak.
Kışlık yemeğini çıkaracak.
Tilki, Aslana seslenir:

“Sen yarısını al ben kalanı, ama bir şartım vardır:”

“Sen yakalamalısın onları.”

Aslan bağıırır tilkiye:

“Ormanlar kralyım ben, sen bana getir ben yiyeyim.”

Kurnaz tilki hemen ekler:

“Ama kralım çok yerseniz eğer karnınız kocaman şişer,”

“Sonra gelen düşmanlar sizi kolayca yer.”

Bunları duyunca aslan ürker.

Tavukları yakalar, hepsini tilki yer.

İDİL CEYLİN YIRTAR
9/D 927

18 MART 1915 ÇANAKKALE ZAFERİ

Çanakkale Savaşının önemini anlayabilmek için dönemin şartlarını iyi bilmek analiz etmek şarttır. Zayıflama ve dağılma sürecinde olan Osmanlı'nın başında birçok derdi var. 20 yy. başlarında önce İtalya'yla yapılan Trablusgarb Savaşı hemen ardından Balkan Savaşları ile büyük toprak kayıplarına uğramıştır. Sağlam bir devlet otoritesinin olmaması basit iç sorunların bile yardımsız çözülememesi, savaşlarda alınan yenilgiler ve bunun yanında batılı devletlere verilen kapitülasyonlarla dışa bağımlı bozuk bir ekonomi oluşmuştur.

Fransız İhtilaliyle yayılan milliyetçilik akımının çok uluslu Osmanlı İmparatorluğunda isyanlara sebep olması hali hazırda olan iç sorunları büyüttü. Sanayi Devrimi ile makinleşen Avrupa'nın karşısında geleneksel yöntemlerle üretim yapan Osmanlı'nın hali hazırda olan ekonomik buhranı büyümüştür.

Peki Osmanlı neden İttifak Devletleri'nin yanında savaşa katıldı?

Sanayi Devriminden sonra Avrupa Devletlerinin arasında olan hammadde ve pazar arayışının rekabeti arttı böylece Avrupa'da iki grup ortaya çıktı. Bir tarafta sömürgecilik yarışına geç katılan Almanya ve İtalya'nın oluşturduğu İttifak Grubu diğer tarafta ise dünyanın 2/3 nü sömürgeleştiren İngiltere ve Fransa'nın olduğu İtilaf Grubu oluşmuştur. Bu bloklaşma ortalığın kızışmasına, aşırı silahlanmaya sebep oldu. Cihan Harbi'nin başlayacağını siz de takdir edersiniz bu şartlar içinde apaçık şekilde ortadaydı. Avusturya-Macaristan'ın veliahtının ailesiyle birlikte Sırbistan ziyaretinde suikasta uğraması savaşı başlatan kıvılcım oldu.

Savaşın başında tarafsız kalan Osmanlı Yönetimi ki bunlar İttihak ve Terakki savaşın kendisine de sıçrayacağını gördüğü için önce İtilaf Grubu'nun kapısını çalmış çıkarları uyuşmadığı için reddedilmiştir. Osmanlı bu reddedilişten sonra İttifak Grubuyla yakınlaşmıştır ki Almanya da İngiltere'nin sömürgeleriyle olan bağlantısını kesmek üzerindeki cephe sayısını azaltmak ve halifenin müslümanlar üzerindeki gücünü kullanmak için istiyordu. Yani Osmanlı Almanya için aranan kandı. Osmanlı'ya eski gücüne topraklarına geri kavuşmak arzusuyla İttifak Bloğunda savaşa girdi.

1. Dünya Savaşına dahil olan Osmanlı boğazları kapatmış İtilaf Devletleri'nin Rusya'ya yardım göndermesini engellemiştir. Bu sırada Rusya Osmanlı'ya kuzeyden ve doğudan saldırırsa da yeni cephe talebinde bulundu. Birleşik Krallık Başbakanı Winston Churchill İtilaf Devletleri arasında Çanakkale Cephesi'nin açılması bir oylama düzenledi ve oy birliğiyle cephe açıldı.

Çanakkale Cephesi neden bu kadar önemliydi?

Evet gelelim artık 1. Dünya savaşındaki en önemli cephe olan Çanakkale Cephesine. Cephenin bu kadar önemli olmasının sebebi kilit cephe olmasıdır. İngiltere ve Fransa İstanbul'u alarak Osmanlı'yı saf dışı bırakıp karışıklık içindeki müttefiki Rus Çarlığına yardım götürmek için tüm gücüyle yani 13 gemiden oluşan donanmasıyla saldırmak için harekete geçti. Osmanlı'nın hazırlıklarıysa elindeki kısıtlı imkanlara rağmen devam ediyordu. Kısıtlı imkanlar olduğuna kanıt niteliğinde olan Alman Komutan Liman Van Canders'in bir anısını eklemek istiyorum. Türkler bu büyük cepheye düşmanı korkutmak için İstanbul'un Fethinde kullanılan müzelik topları getirmişler ayrıca soba borusunda ateş yakarak düşmanı korkutmak hedeflenmişti. İtilaf Devletleri 25 Şubat'ta tekrar saldırdı. Bataryalarımız iki düşman gemisine kayıplar verdiyse de düşmanın güçlü gemilerinin ilerlemesini durdurmaya yetmedi.

18 Mart tarihinde kesin zafer hedefiyle burada Winston Churchill'in yoğun baskısı var. İtilaf donanması Çanakkale Boğazı'nı geçmek için harekete geçti. Düşman donanması merkez bataryalarımıza 14 kilometre kadar yaklaştı. Fakat Türk Ordusu'nun ağır topları karşısında düşman gemileri yıpranmıştı. Bu gemilerin yedek gemilerle değişmesi için geri dönüş talimatı verildi fakat Boğazdan çıkmak, girmek kadar kolay değildi.

Bir gece öncesinden Nusret Mayın Gemisi ile Boğaz'a döşenen mayınlar sayesinde İtilaf donanması büyük kayıplar verdi. Ayrıca Rumeli tabyasından kahraman Seyit Onbaşı'nın attığı top mermisi Ocean'ın dümenine isabet etmişti. Batmakta olan gemi mürettebatı gemiyi terketmek zorunda kaldı. Ve Amiral de Robeck donanmanın geri kalan zırhlılarına geri dönüş emrini verdi.

Çanakkale Cephesi direnişinin ilk bölümü Türklerin zaferi ile son buldu. Sonraki süreçte gerçekleşen savaşlar kara savaşları olarak devam etmiştir.

Hazır bu kahramanlarımıza yer vermişken Hilal ve Haccın Savaşı kitabınıza ve kitabınızda da yer verdiğiniz Cevat Paşa'nın rüyasından bahsedebilir misiniz?

Tabii Yağmur Hanım ben bu kitabımda Çanakkale Savaşı'nın teknik yönü haricinde manevi yönünü ele aldım. Hepimizin bildiği gibi bazen güç ve teknoloji zafer getirmez bunun en iyi örneği bence Çanakkale Cephesinde ordumuzun ve milletimizin yaptığı kahramanlıklardır. Bu cephenin manevi gücünü simgeleyen bir örnek daha vermek istiyorum. Atatürk'ün orduya 'Ben size taarruzu değil ölmeyi emrediyorum' sözü orduyu tekrar harekete geçirmiş kurşuna topa karşı süngüyle savaşmışarak yenmişlerdir düşmanı. Mustafa Kemal sonraki anılarında dünyadaki hiç bir komutan ordusuna ölmeyi emretmemiştir demiştir bu da Türk ulusunun dünyadaki en nadide ve fedakar milleti olduğunun kanıtıdır.

Siz rüyadan bahsetmemi istemiştiniz bir de değil mi?

Evet hocam çok güzel olur.

Mevki Komutanı Cevat (Çobanlı) Paşa bir gece çok enteresan bir rüya görür. Rüyasında kulağında yankılanan ses şöyle demektedir: "Deniz üzerine bak! Denize doğru nazar eden Cevat Paşa dalgalar arasında çiçeklerle bezenmiş pırl pırl "Kef" ve "Vav" harflerini görür. Heyecanla uyanan Cevat Paşa, rüyaya bir anlam veremez. Ölen kızını hatırlar ve Ahmet Cahidi Sultan naziresinde olan -kendisi evliyadır- kabrine gider. Mezar başındayken '26 mayını denize döse sesini duyar' ve ardından sesini nur yüzlü adam 'Derdin nedir' diye sorar ardından rüyasını anlatır cevap olarak da Nur, zafer işaretidir. Ebcet hesabında "Kef" harfi 20, "Vav" da 6 rakamını bildirir ve 26 yapar.

Bunları söyledikten sonra aniden kaybolur. Cevat Paşa, hemen Mayın Grubu Kumandanı Nazmi Bey'i çağırıp sorar:

- Depolarımızda kaç mayınımız var? Nazmi Bey'in cevabı çok şaşırtıcıdır:
- Elimizde bir Türk usta tarafından yapılan 26 mayın var. Cevat Paşa, daha sonra Nusret Mayın Gemisi Komutanı Yüzbaşı Hakkı Bey ile Yüzbaşı Hafız Nazmi Bey'i makamına çağırır ve mayınları nereye dökcekleri konusunda plan yaparlar. Ve plan gereği bu sırlı 26 mayın Kumbağı Burnu ile Soğanlıdere arasına iki sıra halinde Boğaz'a paralel olarak tekbir ve dualarla dökülür.

Ertesi gün 18 Mart 1915 sabahı İngilizlerin en büyük zırhlılarından Irresistible ve Ocean zırhlıları, Nusret'in sabaha karşı döktükleri mayınlara çarparak herkesin şaşkın bakışları arasında Boğaz'ın dibini boylarlar.

Herkes bu savaşta Hilal uğruna herşeyini koymuş inanılmaz fedakarlıklar yapmışlardır.

SUDE CEREN SOYLU

ÇOCUKLUK İNSANIN ASLİ VATANIDIR

Güneşin doğuşuna sevinebildiğim bir gün daha. Karanlığın kendini güneşin kucığına bırakırken yok oluşunu izlemek. Sessiz bir yok oluş bu. Uzun zamandır bu kadar uyumlu bir dansı izlemediğimi hissettim. Balkondan görebildiğim kadarıyla baktım gökyüzüne. İçimdeki gürültüye inat tabiatın sessizliği huzur veriyor insana. Yumuşak bir hava. Tatlı bir yorgunluk ve eksikliklere rağmen şükredebilmenin eşsiz zevki.

Çocukken de böyleydim ben. Bahar gelince başlardı benim erkenden kalkıp bahçeye çıkışlarım. Bebekliğimin bile burada geçtiğini düşünürsek bu kadar uzun zamana rağmen her bahçeye çıkışında yeni keşifler yapabiliyor olmam ben ve ilgilerimle alakalıydı sanırım. En çok sevdiğim de arka bahçede oturup bazen uzanıp güneşin karanlığı kucaklayışını izlemektir. Balkondaki bu manzara nasıl da aldı götürdü beni eskilere....

Mutlu huzurlu bir çocukluk geçirdim ben. Özlemle hatırlıyorum o günleri. Gençlik yıllarım da öyle. Mutluydum hatta huzurlu. Bu yüzden minnettarım anneme babama. Sıkıntılarımız yok muydu? Hem de çok. Özellikle maddi sıkıntılar. Annem dikiş dikerdi hiç şikayet etmeden. Hiç vazgeçmeden. Çok saygılıydı insanlara bize de çok sevecen . Bir sürü insan girer çıkardı evimize bir tanesinin de arkasından konuşmazdı. Tabii biz de hep öyle olacağını sandık ve hep öyle yaptık. Şimdi kırk beş yaşıdayım. Yeni öğreniyorum annemin yaptığının ne kadar önemli olduğunu. Hani vardır ya " Biz böyle gördük."

Babam çok severdi annemi. Yorgunluğuna kıyamaz fırsat bulduğunda yemek bile yapardı. Hiç tartışmadan hiç bağırmadan birbirine. Çok kızdıklarını konuşmadıklarında anlardık. Susarlardı birbirine kızdıklarında sanırım kötü bir şey söylemekten korkarlardı. Biz de çok saygılıydık onların öfkesine emeğine sevgisine. Çünkü onlar hep bunu yaşıyorlardı. Evimizden misafir eksik olmazdı. Pratik kadındı annem . Sanırım ona çekmişim. Gurur verici. Ve hep yüceltirdi bizi. Şimdinin misyon yüklemesi. Bana hep sen yaparsın der yspamadıklarımın üstünü örterdi. Herkes iyi bir anne olduğumu söylüyor. Ben bunu huzurlu bir çocukluğa borçluyum sanırım. Babamın bize ilk öğrettiği şeylerden biri vazgeçmemektir. Çünkü kendisi hiç vazgeçmezdi. Annemden ilk öğrendiğim ise her olan işte bir hayır olduğuydu. Keşke yoktu hayatında. Düşünmeden tartmadan yapmazdı hiçbir işini. Yaptığı hiç bir şeyden de pişman olmazdı.

Çalışkanlığın başarının yanında ilmek ilmek işledi bunu yüreğimize. Öyle bir denge vardı ki bu iki engin bilgide. Yaşadılar, yaşattılar, yaşadım ama şimdi güneşin doğuşunu karanlığın yok oluşunu izlerken idrak ediyorum bunu ve sanırım şu sıkıntılı günlerde mutlu olma becerisini buna borçluyum. Hayret ediyorum bazen. Biz her şeye rağmen mutluyuz huzurluyuz. Annem babam da ben çocukken her şeye rağmen mutlu ve huzurluydu. Hani derler ya insanın asli vatanı çocukluğudur diye. Ve insan vatanında mutluysa yelken açtığı yeni vatanları da mutlu ediyor. Şimdi çocuklarım asli vatanlarında yaşıyorlar. Ne kadar mutlu ve huzurlu olurlarsa eminim benim gibi ilerde onlarda etraflarını mutlu edecekler. Eminim ilerde bir gün güneşin doğuşunu izlerken beni, babalarını ve asli vatanlarını hatırlayacaklar. Ben annemin yağmuru karı güneşi ; insanları ailesini çevresini; hayatı yssamayı gelmişini geçmişini sevdiğini ve sevmeyi sevilmeyi bize öğretişini hatırlıyorum. Bir annenin en kutsal vazifesi.

Güneş kucaklarken karanlığı ;karanlık büyük bir huzurla giriyor güneşin koynuna. Bu uyumlu ve ahenkli dansı görebildiğim için çok mutluyum. Bu vals yeni bir akşama doğru uzanırken annem minik tatlı ve biraz haylaz kızının kulağına fısıldıyor "Hepimizin üzerine güneş doğar ama çok az insan bunu görür. Sen bu nadide insanlardansın. Ablan abin bile böyle değil. Sen güzelsin ve her var olan güzeli güzelliği görebilecek gözlere sahipsin." Sıkıca sarılıyorum bu sese ve yeni bir güne başlamanın keyfiyle akıyorum her zamanki gündelik işlere.

RABİALTIN

TAAŞŞUK-I TALAT VE FİTNAT

Edebiyatımızın ilk romanı olma özelliğini taşıyan kitap Şemsettin Sami tarafından büyük bir ustalıkla yazılmış. Talat ve Fitnat isimli iki gencin aşkı üzerinden aslında çok daha büyük toplumsal yaralara değinmiş ve hem o günlerde –üzerinden yıllar geçmiş olmasına rağmen- hem günümüzde bulunan sorunları göz önüne sermiş.

Talat küçük yaşta babasız kalır ve annesi Saliha Hanım tarafından büyütülür, ahlakı ve karakteri ile öne çıkan bir gençtir. Fitnat'ın annesi Zekiye Hanım ise Fitnat'a hamileyken Hacı Baba lakaplı bir tütüncüyle evlenir ve kısa bir süre sonra vefat eder. Fitnat üvey babası tarafından –emanet düşüncesiyle- kısıtlanan bir kızıdır. Evinden asla çıkmaz, sadece dadısı Emine Hanım ve nakış öğretmeni Şerife Hanım ile görüşebilmektedir. Talat bir gün Hacı Baba'nın dükkânına gider ve üst kattaki Fitnat'ı görür. Böylece bu iki gencin aşkı başlar. Talat artık Fitnat'ı görebilmek için her gün tütüncüye gider. Ancak onunla sohbet etmek, vakit geçirmek istemektedir. Bunun için çözüm yolu olarak Şerife Hanım'ı görür ve kız kılığına girip Şerife Hanım'ın yanına öğrenci olarak gider. Şerife Hanım Ragıbe'nin –Talat'ın kız hali- ahlakı ve çok iyi okuma yazma bilmesinden etkilenir, Fitnat ile arkadaş olmasını sağlar. Böylece Fitnat ve Ragıbe kılığındaki Talat her gün görüşmeye başlarlar. Şerife Hanım aynı zamanda 40 yaşlarında, dul bir adamın konağında çalışan genç bir kıza nakış öğretmenliği yapmaktadır. Burada Ali isimli bu adamın yıllar önce çok sevdiği karısından ayrıldığını ve onu unutamadığını, başka birini de hayatına sokmadığını öğrenir. Ali Bey ile görüşür ve henüz 16 yaşlarında olan Fitnat'ı ona anlatır. Ali Bey Fitnat'ı karısına benzettiği için evlenmek ister. Şerife Hanım Hacı Baba'yı ikna eder. Fitnat bu durumu öğrenince ağlamaktan harap olur, yemeden içmeden kesilir. Bu günlerin birinde yanına gelen Ragıbe durumu öğrenince kimliğini açıklar. Daha sonra Hacı Baba Fitnat'ı evlendirmeyeceğini söylese de onu düğüne götürür. Fitnat, haberi olmadan kendi düğününe gelmiştir... Fitnat sürekli ağlar ve Ali Bey onun bu haline üzülür. Farklı bir odaya geçer orada kalmaya başlar. İki hafta sonra Ali Bey bu durumu daha fazla kaldıramaz ve Fitnat'ın odasına gider.

Ona sarılmaya çalışır ancak Fitnat kaçır. Bu sırada Fitnat'ın boynundaki muska Ali Bey'in elinde kalır. Ali Bey odasına gider bir süre sonra elindeki muskayı açar ve okumaya başlar.

Bu aslında bir muska değil Fitnat'ın annesi Zekiye'nin yazdığı bir mektuptur. Ali Bey Fitnat'ın babası çıkar.

Bunu öğrenen Ali Bey neye uğradığını şaşırır. Fitnat'ın odasına gider ve kilitli olan kapıyı nereden geldiğini bilmediği bir güç ile kırar. Fitnat'ı yerde karnın-da bıçak ile kanlar içinde görür. Büyük bir çılgılık ile bayılır. Halayıklar hemen odaya koşar bazıları Fitnat ile bazıları Ali Bey ile ilgilenir. O sırada içeri Ragıbe kılığında Talat girer.

Hemen Fitnat'ın yanına gider .Fitnat'ın elinden tutar ve konuşurlar.

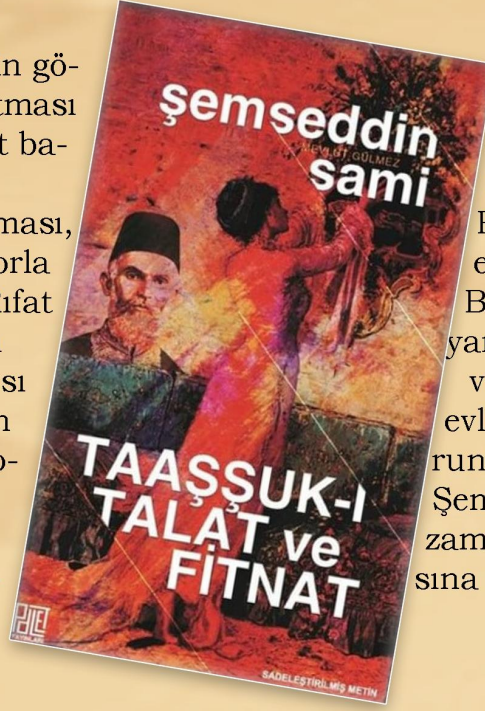
Fitnat'ın gözüne perde iner, vücudu soğur ve rengi değişir. Halayıklar

Fitnat ile ilgilenmeye başladıkları sırada Talat da yere yığılır. İki gençte oracıkta ölmüşlerdir.

Kitabın sonunda Ali Bey delirir ve altı ay sonra ölür. Saliha Hanım'ın ağlamaktan gözleri kör olur. Emine Hanım bir hafta içinde hayatını kaybeder. Kitapta zorla, araştırılmadan, yaş farkı önemsenmeksizin evlendirilmenin zararları ortaya koyulmuştur. Talat'ın Ragıbe Hanım kılığında erkekler tarafından rahatsız edilmesi ve orada “Erkekken yüzüme bakmayan, yolda görüp selam vermeyen arkadaşlarım; bu halimle laf atmaya çalışıyor ve beni takip ediyorlar” şeklinde sitemde bulunur.

Şemsettin Sami'nin bir erkeğin gö-
yaşadığı olumsuzlukları anlatması
kılıyor. Ne olursa olsun Fitnat ba-
ki biri ile evleniyor. Ali Bey'in
nedenden boşanıp pişman olması,
dinden yaşça büyük biri ile zorla
yer verilen Saliha Hanım ve Rıfat
rı, yıllardır Talatlarla yaşayan
Şerife Hanım'ın düşünce yapısı
şüncesizce Ali Bey ve Fitnat'ın
manların hem de bugünün so-
muş ve bizlere göstermiştir.
kurgu bakımından değil aynı
sayfa sayısının fazla olmama-
eser ortaya koymuştur.

zünden kızların toplumda
kitabı dahada paha biçilemez
bası, Ali Bey ise kızı yaşında-
Zekiye Hanım ile önemsiz bir
Fitnat'ınsevdiği ile değil de ken-
evlendirilmesi, kitabın içinde
Bey'in – Talat'ın babası-evlilikle-
yardımcı Ayşe Hanım'ın hikâyesi,
ve – üzerine vazifeymiş gibi dü-
evlenmesini sağlaması hem o za-
runlarını çarpıcı bir şekilde ele al-
Şemsettin Sami bu kitapla sadece
zamanda ilk roman olmasına ve
sına rağmen oldukça başarılı bir

Yazıma Stuart Mill'in şu sözü ile son vermek isterim:

“Bir uygarlığın seviyesini ölçmek isterseniz, derhal kadının hayat şartlarına bakın.”

FATİMA ZEHRA SOYDAN

Hayat, mayat diyorlar
Benim gözüm mayat'ta.
Hayatin eksiği var:
Hayat eksik hayatta.

Takınsam, kanat, manat;
Kuş, muş olsam seğırtsem.
Bomboş vatana inat,
Matan'a doğru gitsem...

Necip Fazıl Kısakürek

Dönme

Konuşma dönermişçesine
Yapma dönermişçesine
Umudumu alma tekrar
Yaslanma koluma dönermişçesine

Kimseye söyleyemedim özlediğimi
İnan unutamadım seni
Yalan söyle ,inanırım
Ama umut verme dönermişçesine

Küs ,süründür
Ama umut verme ,dönermişçesine
Mevsimler geçti ,unutamadım
Mevsimler dönecek ama sen yapma ,dönermişçesine

Özlemini yaşarken gelme
Yapma dönermişçesine
Söyle bana ,seni seviyorum de ,özledim de ,inanırım
Ama yapma ,dönermişçesine

Tekrar yaslan omzuma ,itmeyem
Tekrar seni seviyorum de ,sevmiyorum demem
Ama umut verme
Sende biliyorsun ne sen dönersin ne de ben sevmem

Söylediğin yalanları devam ettir
Hala kokunu arayayım
Ama yapma ,dönermişçesine
Zaten ne sen dönersin ne de ben unutturum

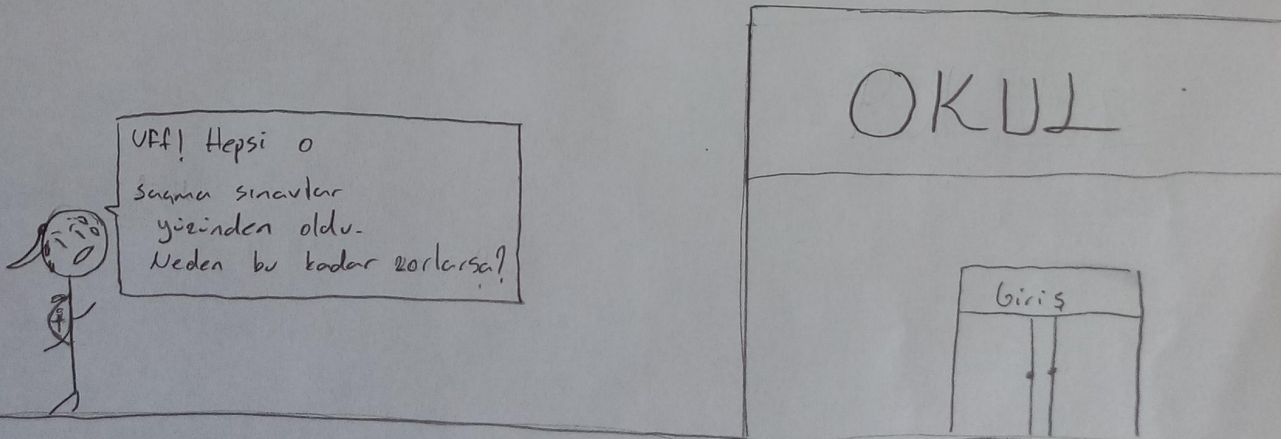
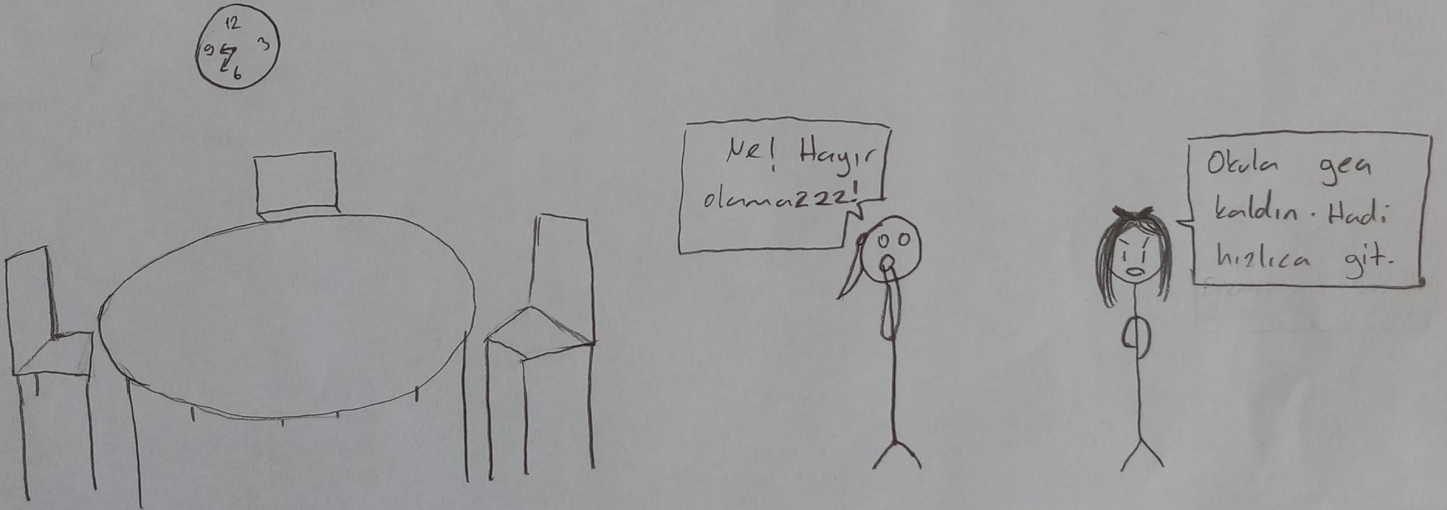
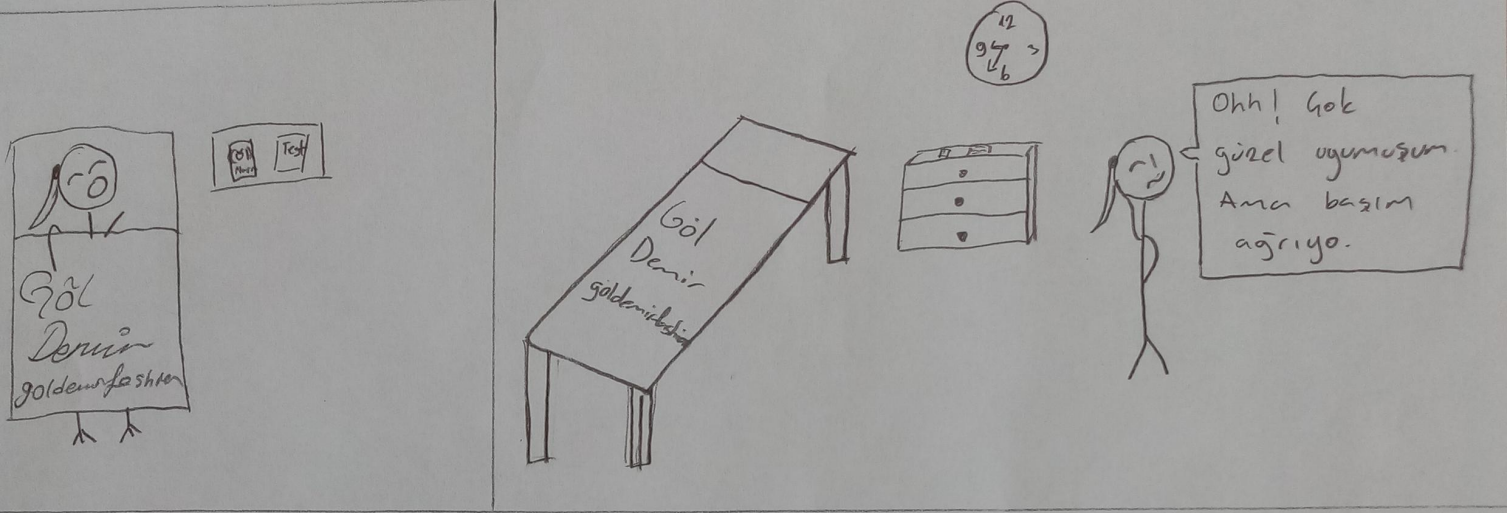
Ne rüyalarına girerim
Ne de kollarına
Yapma ,umut verme dönermişçesine
Seni üzmeyecek tek kişiyi ,üzme dönermişçesine

Elveda ilk ve son aşkı
Tekrar umudunu verdin ,gidebilirsin
Tekrar döner gibi yaptın ,gidebilirsin
Tekrar ağlattın , sevdiğimi hatırlattın ,gidebilirsin

Elveda son aşkı...

Göl Demir ile 1 Gün

2. Ünite
Ödev = 56,55. Saygılar

Git bir gen kağıdı al.

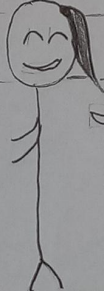
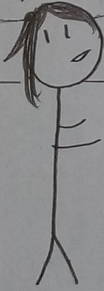
Hocam özer dilerim gen kaldım.

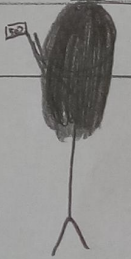
2 Ders Sonra

KANTİN

Sınavın hazır mısın?

Asıl sınav benim için hazır mı?

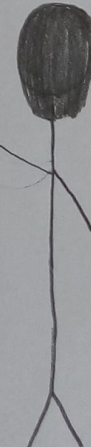

Ağu! Stres panik atak... Hepsi var bende.

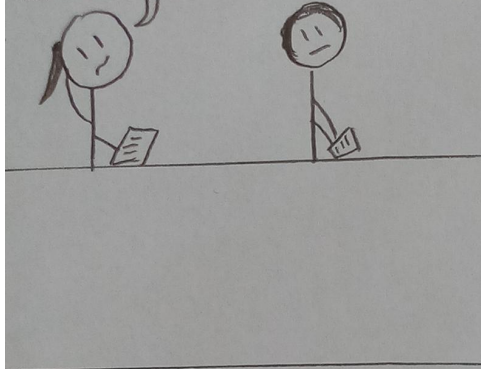

Geneler! Sınavları dağıtıyorum.

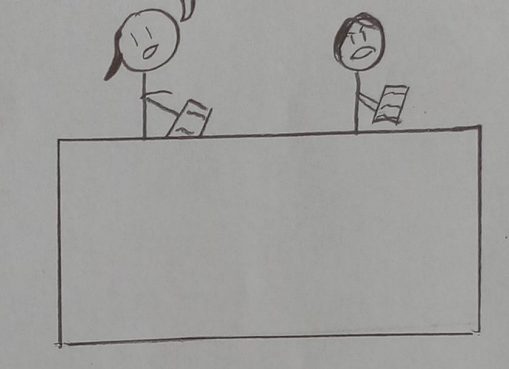
SINAV

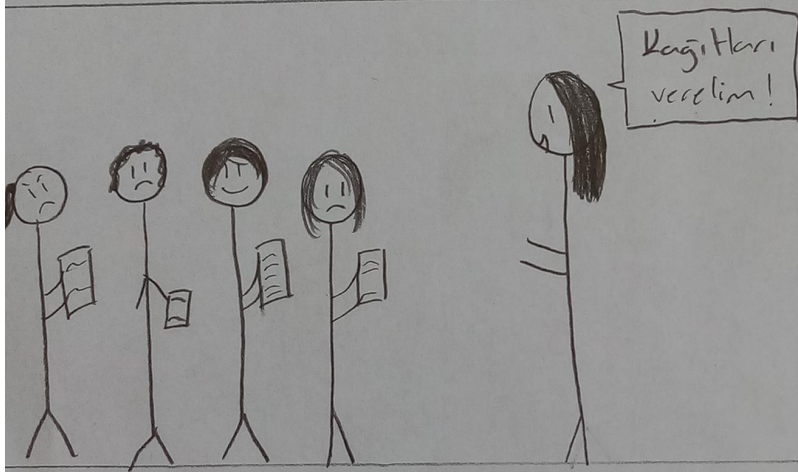
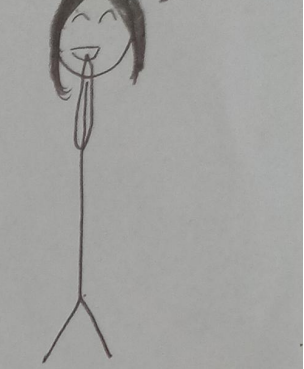
Ama biz nereden bilelim?
A aracıların hızını? Ben
orda yoktum ki öğeyim.

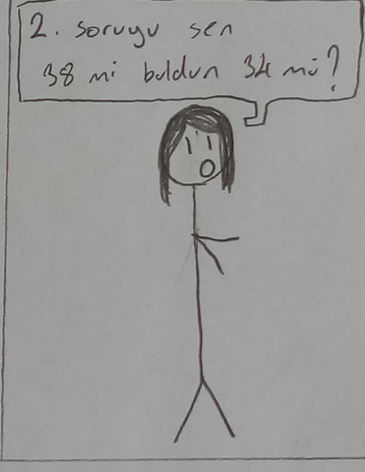
Şuna bak!
3 boş, 15 boş... Hepsi boş!
Gönlüm gibi temiz bir sayfa.

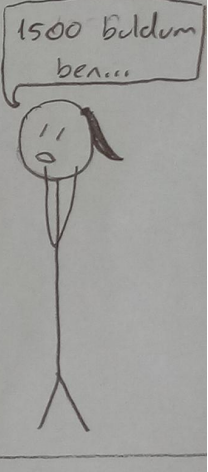
Şu tiplere bak!
Ohh! Çok güzel
sormuşum.

Kağıtları
verelim!

2. soruyu sen
38 mi buldun 34 mü?

1500 buldum
ben...

Neyse üzülme
yinede iyi
ilerledin.

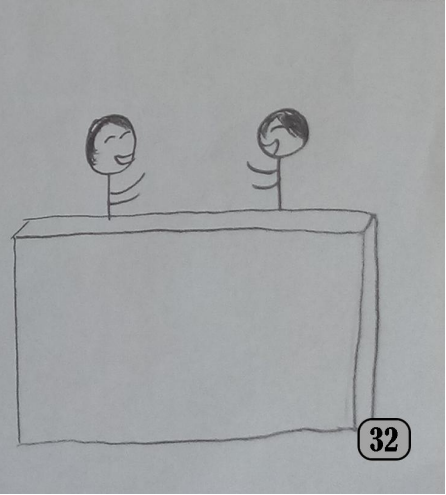
Aaa! Bu gün konuşma
sınavı var.

Ne!

Hmm... işte!
Bunu tanıt.

Ben daha konu belirlemedim.
Ne tanıtırsam ki?

Tanımada tele
bu vardı.

Ne! Elma mı?
Elmayı mı tanıtıcam?

Aklında başka bir şey
varsa onu yap!

Bu ne sevmem
dikir ya!

Evet gençler! Şimdi
konuşma sınavlarına
başlayacağız.

Göl, tahtaya
gel. Senin
sıra.

Kızım sen bize
ne anlatıyorsun
ya!

Elma bir meyvedir.
Şahsen ben pek
sevmem ama
sizi bilmem...

Sen elma seversin
sevmersin beni hiç
ilgilendirmez.

Göl'ün bir okul günü böyle
geçiyor. Peki sizinki nasıl geçiyor?

Hepsi senin
suğun. Artık
elma yemeyi
biratıcam.

MAHİMİM
Ah Mahım nesen sen?
Güzel bir şehir mi yoksa hayat ?
Sensizlik bir hayat mı ? sakın
Adınsızlık mı? Sakın

Ah mahım nesen sen?
Sevgi bahçesimi yoksa aşk?
Toprağına basamadan bir hayat
Olur bana zindan

Ah Mahım nesen sen?
Uçarmıyım senden başka yerde
Mahım ın aşkından başka mı? Sakın
Elmasızlık güzeldi be senle

Ah Mahım nesen sen?
Yüreğimi doldurduğum havan
Uçan her yerde uçan insan
Ah mahım senden başkası mı? Sakın
Eylül Gülduru
(ELMAI ÜLKENİN MİLLİ MARŞI)

Benimkisi kiracısı olan eve taliplikmiş
Anlıyorum ama anlatamıyorum
Şarkı sözleri dudaklarımdan teker teker dökülüyor
Susuyorum susmaya çalışıyorum
Gözümünden akan damla üşüyen elime çarpıyor
Günün battığını görüyorum.

Nehir PAMUK

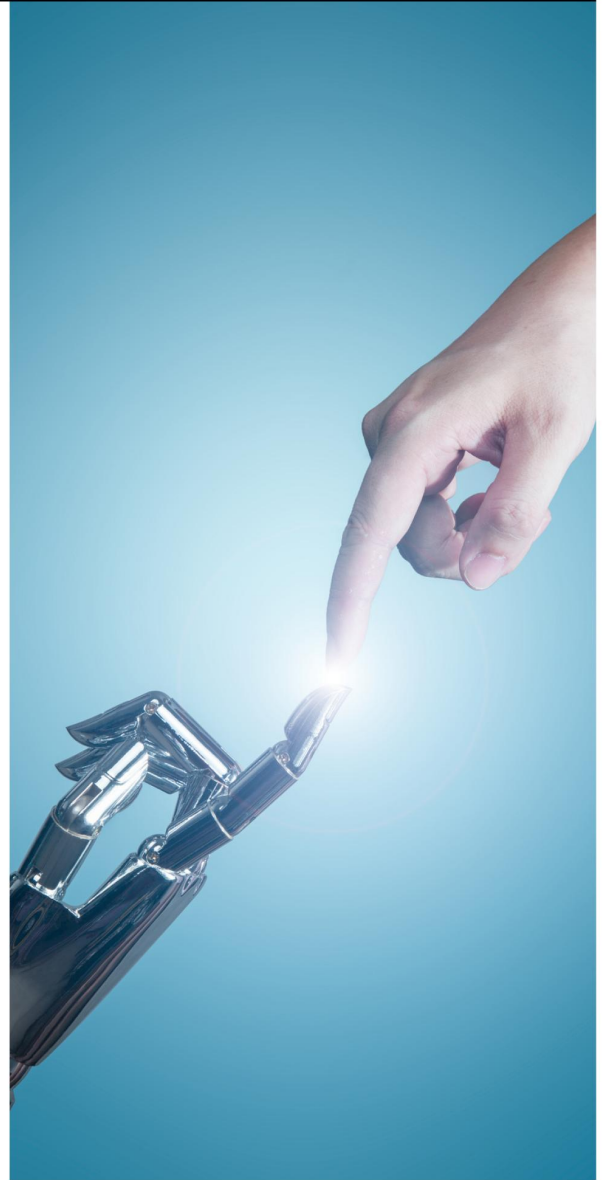
SENSİZ BİR GÜN DAHA
Penceremde yine bir rüzgar
Gel birde bende kal
Kapandı pencerem ,gelmedi
Sensiz bir gün daha
Zindan olur dünya bana

Kalbimde bir umutsuzluk
Uyurmu bu kalp sensiz uyku
Haram olur her gece
Bu yol bilmez yolcuyu
Sensiz bir gün daha

Kapanır yara yavaş yavaş
Sen gelme kal orda Sergüzeşt
Açık yara kalpte
Kapanır mı bilmem senigörmese
Daha nolur ki bana
Sensiz bir gün daha
Bana her daim haram bu dünya
Halise GÜLBAĞ

BİLİŞİM DÜNYASININ DİLİ: SANAL ORTAM TÜRKÇESİ

Bilişim teknolojisinin yenilikleriyle yaşıtımızda birtakım köklü değişiklikler olurken, son zamanlarda dilimiz de bu teknolojiyen etkilenmeye başladı. Özellikle bilgisayarın ve Genel Ağ'ın (İnternet) yaygınlaşması, akıllı telefonlar sayesinde sosyal medya (facebook, messenger, twitter, instagram, whatsapp, tango, viber, skype, swarm, line vd.) kullanımındaki gözle görülen artış ile birlikte daha önce hiç karşılaşmadığımız sözler, terimler de dilimizde kullanılmaya başlandı.

Bunun en önemli nedenlerinden biri, bizim bilişim teknolojisinde üreten değil, tüketen bir toplum oluşumuzdur. Her bilim dalının kendine özgü terimleri vardır ve bu terimler daha çok o alanda uğraş veren kimseleri ilgilendirir. Ancak, bilişim teknolojisinin diğer teknolojilerden ayrılan bir yanı vardır: Bilişim teknolojisi, toplumun her kesiminden insanı ilgilendirmektedir. Durum böyle olunca da bilişim teknolojisinin terimleri, diğer teknik terimlerden daha çabuk bir şekilde dile yerleşmektedir. Bunun en işlek ve canlı örneği sosyal medyada görülmektedir.

Terim; bir bilim, sanat, meslek dalıyla veya bir konu ile ilgili bir kavramı karşılayan kelimedir. Eskiden terim, “ıstılah” adıyla adlandırılırdı. “Çeşitli bilim dallarının, sanat ve meslek kollarının özel kelimeleri olarak tanımladığımız terim sözü, Lâtince ‘sınır, son’ anlamına gelen terminus kelimesine benzetilerek derlemek fiilinin eski şekli olan termek fiilinden -im eki getirilerek türetilmiştir. Türk Cumhuriyetlerinde ise, bu terim Rusçadaki biçimiyle termin olarak kullanılmaktadır.

Her teknik alanın olduğu gibi bilişim dünyasının da kendine özgü terimleri vardır. Fakat Türkçe açısından baktığımızda, bilişim alanında diğer alanlara nazaran farklı bir husus söz konusudur. Bu farklılık da, bilişim dünyasında kullanılan terimlerin daha çok yabancı kaynaklı kelimelerden oluşmasıdır. Ayrıca bilişim teknolojisi, toplumun hemen hemen her kesimi tarafından kullanılmakta ve bu alanın terimleri daha geniş bir yayılma alanına sahip olmaktadır. Bu sebeple bilişim dünyasında ve özellikle Genel Ağ’da, sosyal medyada hemen her gün yeni bir terimle karşılaşmak mümkündür. Bu karşılaşılan terimleri olduğu gibi kabul etmek yerine bunların dildeki karşılıkları kullanılmalı, eğer dilde karşılığı yoksa bu kelimeleri karşılayacak yeni terimler türetilmelidir. Fakat şunu da belirtmek gerekir ki böyle geniş bir yayılma alanı bulan bilişim teknolojisine terim türetmek oldukça zor ve çaba gerektiren bir iştir. Söz gelimi dijital fotoğraf makinesi veya kameralı bir cep telefonu ile çekilen fotoğraf türü olan “selfie” sözcüğüne karşılık olarak türetilen “özçekim” sözcüğü, kullanımı yaygınlaştıkça dilde daha da benimsenecek ve Türkçeye yerleşecektir. Nitekim Türk Dil Kurumu da geçtiğimiz aylarda “selfie”ye karşılık “özçekim” sözcüğünü kabul etmiştir.

Biz bu yazımızda sosyal medya ile birlikte Genel Ağ’ın ve sanal ortamın kelime dünyasına Türkçe açısından yaklaşarak bilişim dünyasının dilini kelime dünyası açısından gözler önüne sermeye çalışacağız.

Sosyal Medya ve Genel Ağ'ın Kelime Dünyası

Şu anda yeryüzünde konuşulmakta olan bütün diller, başka bir dilden kelime almıştır veya başka bir dile kelime vermiştir. Yani hiçbir dilden etkilenmeyen, kelime almayan saf bir dilin varlığından söz edilemez. Dillerin kelime alıntılarını iki şekilde olabilir. Temelinde öğrenmenin yer aldığı alıntılara bilgi alıntıları denir. Bir de, genellikle bilgi ve öğrenme dışında; siyasi ve iktisadi üstünlük, yönetici-yönetilen ilişkisi, özentî ve modalaşma gibi konularla ilgili alıntılar vardır. Bu tür alıntılara da özentî alıntıları denilmektedir. Konuyla ilgili yaptığımız araştırma gösteriyor ki Genel Ağ ve sosyal medya kanalıyla dilimize giren kelimeler, terimler daha çok ikinci gruba girmektedir. Tarihî dönemlere baktığımızda, Türkçenin değişik dillerden etkilendiği ve değişik dilleri etkilediği görülmektedir.

Gözlemlediğimiz kadarıyla Türkçe içerikli Genel Ağ sayfalarının büyük bir bölümünde gereğinden fazla yabancı kökenli kelime ve terim kullanılmaktadır. Bu da dil kirlenmesi gibi birtakım olumsuz sonuçları beraberinde getirmektedir.

Dilimizin tarihî dönem içerisinde en fazla etkilendiği dillerin ba-

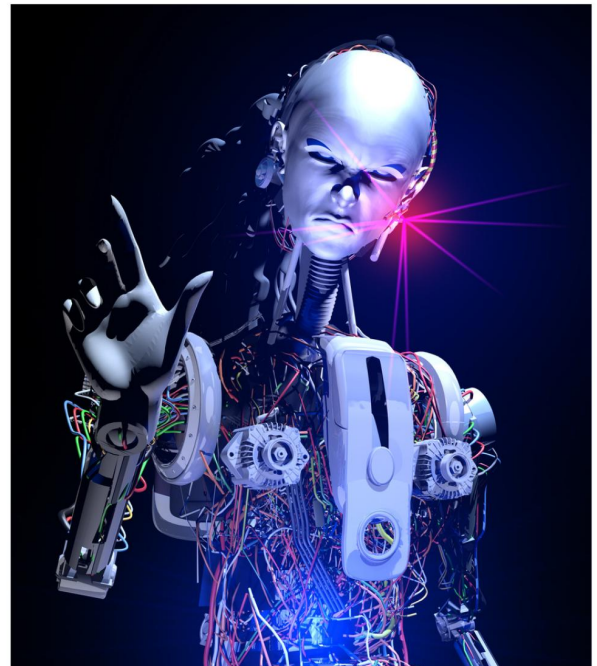
şında Arapça ve Farsça gelmektedir. Ancak Arapça ve Farsçadan alınan kelimeler genellikle bir ihtiyacın sonucunda dile girmiştir. Elbette bu dillerden özentili alıntılar dediğimiz alıntılar da yapılmıştır fakat bu özentili alıntılar zaman içerisinde dilden atılmışlardır. Son dönemlere gelindiğinde ise Türkçede Batı kökenli yabancı sözcüklerin sayısında artış olduğu görülmektedir.

Türkçeye girmiş Batı kökenli yabancı sözcük sayısının ortalama 10000'e yakın olduğu düşünüldüğünde, bu sözcüklerin %70'inden fazlasının Fransızcadan geçen kelimeler olduğu görülür.

Oysa, Genel Ağ aracılığıyla Türkçeye geçen yabancı kaynaklı kelimelerin başında ise İngilizce kelimeler yer almaktadır. Bu durumu son zamanlarda İngilizcenin Türkçe ve diğer dünya dilleri üzerindeki yoğun baskısıyla açıklamak mümkündür.

Sadece Genel Ağ değil, bilişim sektörünün diğer ürünleri de dili büyük çapta etkilemektedir. Bu ürünler aracılığıyla özentili alıntılar yapıldığı gibi, hiç şüphesiz bilgi alıntılar da yapılmaktadır. Konuya bilgisayar ve bilişim dünyası açısından yaklaşıldığında, bilgisayar ve bilişimle ilgili sözlerin dilimizde zamanla arttığı, bilgi alıntılarıyla birlikte özentili alıntılarının da yaygınlaştığı ve dilde zamanla özentili alıntılarının, bilgi alıntılarından daha çok yer tuttuğu görülmektedir. Bugünkü bilgisayarların atası sayılan ve büyüklüğü bir odayı kaplayan ilk bilgisayarın 1960'lı yıllarda ülkemize gelmesiyle dilimiz elektronikbeyin sözüyle tanışmıştı. Kişisel bilgisayarlar yaygınlaşana kadar dilimize bilgisayarlarla ilgili pek fazla söz girmedi. Ancak kişisel bilgisayarlar, Genel Ağ, cep telefonları yaygınlaştıktan sonra çok fazla terimle, sözle karşı karşıya kalındı.

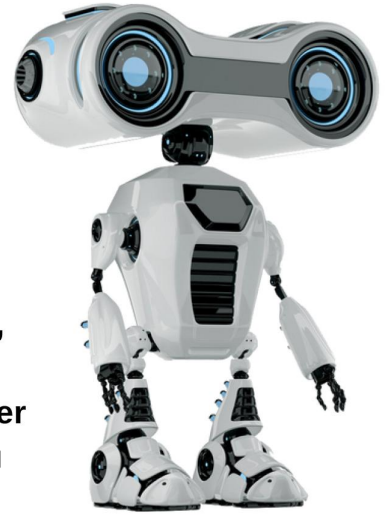
Örneğin, Fransız hükûmeti bütün bakanlıklarda, belgelerde, yayınlarda ve ağ sayfalarında e-mail sözcüğünün kullanılmasını yasaklamış; İngilizce sözcüklerin Fransızcaya girmesini engellemeye çalışan Kültür Bakanlığı, e-mail yerine Fransızca posta anlamına gelen courriel sözcüğünün kullanılması gerektiğini söylemişti. Bu anlamda biz de ülkemizde Türkçenin yanlış ve bozuk kullanılması karşısında, dilin kullanımıyla ilgili kuralsızlıkları giderebilecek birtakım yasal düzenlemelere gidilmesi gerektiğini düşünmekteyiz. Çünkü Türkçe, bizim en önemli kültür değerimiz ve kimliğimizdir.

Başlangıçta disk, disket, monitör, klavye gibi birkaç sözle sınırlı olan alıntılama, bilişim teknolojisinin gelişmesi ve yaygınlaşmasıyla giderek arttı. Donanım ve çeşitli yazılımlarla ilgili terimler de dilimize girmeye başladı. Elbette böyle bir durumun oluşmasında bilişim teknolojisinde üretici değil tüketici bir toplum görünümü arz etmemizin rolü büyüktür. Bu nedenle yeni yeni bilişim terimleri, olduğu gibi gümrüksüz bir biçimde dilimize girmektedir. Yabancı kökenli bilişim terimlerinin, özellikle de İngilizce sözcüklerin baskısı sadece Türkçeyle sınırlı değildir. İngilizce, diğer dünya dillerini de etkilemekte, bazı ülkeler dillerini bu etkiden korumak için çeşitli çözümler üretmektedirler.

Sözü özetlemek gerekirse dil, kendi hâline bırakılmakla gelişmez, zenginleşmez. İnsan eli değmedikçe dil, ileriye doğru bir adım atamaz. Yerinde sayan, hiçbir gelişme göstermeyen bir dil ise çağdaş uygarlığın bilim, teknik ve sanat alanlarındaki ilerlemelerine ayak uyduramaz, yeni kavramları anlatma gücü bulamaz. Bunun için her ulus, çeşitli kaynaklardan yararlanarak ve çeşitli yöntemlere başvurarak yeni sözcükler türetir. Böylece dil zenginleşir, her türlü duygu ve düşünceyi anlatma gücünü kazanır. Kısacası bu konuda bize düşen görev, Türkçe bilişim terimleri türetmeye çalışmak ve türetilmiş olan Türkçe terimlerin yaygınlık kazanmasını sağlamak olmalıdır. Böylece dilimizi yabancı etkilerden kurtardığımız gibi birçok açıdan zengin olan Türkçemize daha da zenginlik katmış oluruz.

DARISI BAŞIMIZA” adlı tiyatro oyunumuzu sahneledik...

Okulumuz öğrencilerinin, “Çankaya Okullar Arası 25. Tiyatro Şenliği” kapsamında 22.04.2024 tarihinde Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni Nazan Baloğlu ve İngilizce öğretmeni Gülşen Türkoğlu yönetiminde hazırladığı “Darısı Başımıza” adlı tiyatro oyunu, Çankaya Kaymakamı Sayın Murat DURU , İlçe Milli Eğitim Şube Müdürü Şenay SERİN , Okul Müdürleri, veli, öğretmen ve öğrencilerimizin katılımlarıyla sahnelendi.

Okul Müdürümüz İlhan TOPCU’nun açış konuşmasının ardından; kızlarını bir an önce evlendirmek isteyen bir ailenin kız isteme töreninde başına gelen ve çılgırından çıkan olayların anlatıldığı oyun, büyük bir beğeni ile izlendi. Oyunun sonunda Çankaya Kaymakamı Murat DURU “Değme tiyatro sanatçılarına taş çıkarttınız. Oyunu sergileyen siz öğrencilerimize ve emeği geçen herkese çok teşekkür ediyorum.” diyerek oyunda rol alan öğrencilerimizi kutladı. Ardından öğrenci ve öğretmenlere plaket ve madalyalarını takdim etti.

Çankaya Okullar Arası Tiyatro Şenliği’nde okulumuzu başarı ile temsil eden öğrenci ve öğretmenlerimize çok teşekkür ediyoruz.

“Tiyatro; insanı, insana, insanla, insanca anlatma sanatıdır

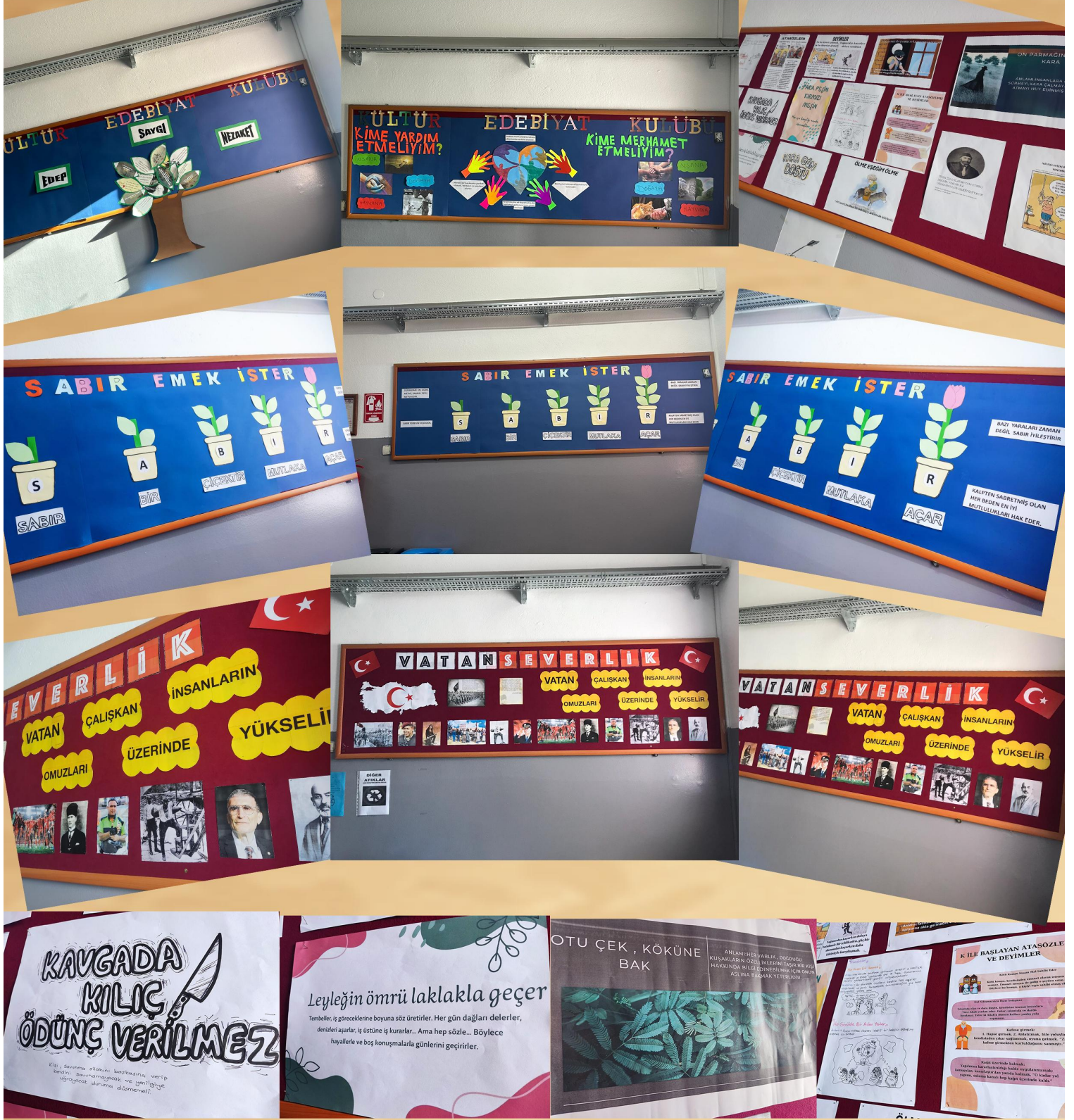

Bir aktiviteyi yaparken hangi duyguları hissettiğimiz çok önemlidir. Bizde neşe, heyecan, rahatlık, huzur gibi duygular bırakır. Sanatın iyileştirici, öz güveni geliştiren bir özelliği de vardır. Sanat hissettirdiği ve açığa çıkardığı duyguların yanında bize kendimizi de ifade etme olanağı tanır. Kişisel bakım ve psikolojik iyi oluş için çok faydalı bir araçtır. Araştırmalar bile stresle, kaygıyla ve depresyonla mücadele eden kişilerin yaratıcı faaliyetlerle rahatlayabildiklerini göstermektedir

Boran özel gereksinimi olan bir öğrencimdir. İki yıldır resim dersiyle destek eğitim almakta duygularını ifade etme şansı verdiğimde onun diğer olaylara karşı duyarlı hale geldiğini, sakinleşip, özgüvenini kazandığını gördüm. Onun odak değiştirerek daha mutlu, keyifli olduğunu fark ettim ve **“Boran’ın Dünyası”** Resim sergisi böylelikle doğdu. Onun dünyasını pozitif duygularla, renklere, dokulara, çizgilere ve baskısal dokunuşlara döndürdük.

Onun için resim yapıyor olmak özgürlük hissini yanı sıra insanlarla sosyaleşmek içinde fırsat yarattı. Hepimiz için farkında olacağımız, **“Farkındalığımızın Arttığı”** muhteşem bir sergi gezmiş olduk.

ÜMİT DİLEK AYDOĞAN

2023-2024 eğitim öğretim yılı ÇEDES kapsamında Kültür Edebiyat Kulübü ve Değerler Kulübü olarak okulumuzda aylık periyotlar halinde panolar hazırladık ve değerlerimizle ilgili farkındalık oluşturduk Ayrıca Dilimizin Zenginlikleri Projesi kapsamında yapılan çalışmalar okulumuz panolarında sergilendi.

Rabia Altınışık ve Sümeyra Sevgiliocak

9-D sınıfı öğrencimiz **Fatma Işıl İŞILDAK**, nisan ayında katıldığı okullar arası Eskrim Epe yarışmalarında 3. olmuştur.

Başkent Ankara'da 29-30 Mart tarihlerinde düzenlenen Büyükler Epe ve Kılıç Federasyon Kupasında mücadele veren 9-D sınıfı öğrencimiz Fatma Işıl İŞILDAK, okullar arası Eskrim Epe yarışmalarında **3.** olarak bizleri gururlandırmıştır.

"Öğrencimizi kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz"

FAI WORLD AIR SPORTS FEDERATION (Uluslararası Hava Sporları Federasyonu) üyesi ve Ulusal Hava Sporları Otoritesi (NAC) temsilcisi TÜRK HAVA KURUMU tarafından organize edilen 01-02 Haziran 2024 tarihinde Kırklareli/Vize’de düzenlenen İsmail Sarıoğlu Free Flight World Cup Şampiyonası (Serbest uçuş model uçak şampiyonası) 5 ayrı kategoride yurtiçi ve yurtdışından katılan toplam 39 yarışmacının katılımı ile tamamlanmıştır.

Bu şampiyonada F1H JUNIOR kategorisinde, Fai id 136314 lisans numarasıyla okulumuz 9/D sınıfı öğrencisi İDİL CEYLİN YIRTAR 451 sn-puan ile Birinci olmuştur. Öğrencimizle gurur duyuyoruz.

19 Mayıs Törenimiz

Cumhuriyetimizin
100.Yılı Törenimiz

Voleybol Şampiyonlarımız

Tiyatro
Çalışmalarımızdan

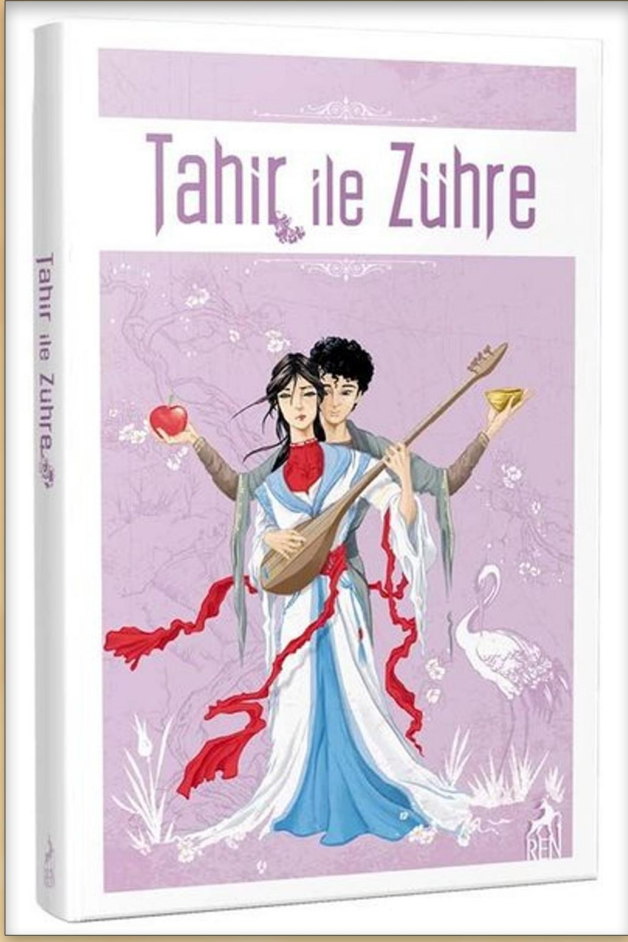

10 Kasım Törenimiz

19 Mayıs Törenimiz

TAHİR İLE ZÜHRE MESELESİ

Tahir olmak da ayıp değil Zühre olmak da hattâ sevda yüzünden ölmek de ayıp değil, bütün iş Tahirle Zühre olabilmekte yani yürekte.

Meselâ bir barikatta dövüşerek
meselâ kuzey kutbunu keşfe giderken
meselâ denerken damarlarında bir serumu
ölmek ayıp olur mu?

Tahir olmak da ayıp değil Zühre olmak da hattâ sevda yüzünden ölmek de ayıp değil.

Seversin dünyayı doludizgin
ama o bunun farkında değildir
ayrılmak istemezsin dünyadan
ama o senden ayrılacak
yani sen elmayı seviyorsun diye
elmanın da seni sevmesi şart mı?
Yani Tahiri Zühre sevmeseydi artık
yahut hiç sevmeseydi
Tahir ne kaybederdi Tahirliğinden?

Tahir olmak da ayıp değil Zühre olmak da hattâ sevda yüzünden ölmek de ayıp değil.
Nazım Hikmet

Hürriyet Kasidesi

(Besâlet-i Osmaniyye ve Hamiyyet-i İnsaniyye)

1. Görüp ahkâm-ı asrı münharif sıdk u selâmetten
Çekildik izzet ü ikbâl ile bâb-ı Hükûmet'ten
2. Usanmaz kendini insan bilenler halka hizmetten
Mürüvvet-mend olan mazlûma el çekmez iânetten
3. Hakir olduysa millet, şanına noksan gelir sanma
Yere düşmekle cevher sâkıt olmaz kadr ü kıymetten
4. Vücûdun kim hamîr-i mâyesi hâk-i vatandandır
Ne gam râh-ı vatanda hâk olursa cevr ü mihnetten
5. Mûini zâlimin dünyâda erbâb-ı denâ'ettir
Köpekdir zevk alan sayyâd-ı bî-insâfa hizmetten
6. Hemân bir feyz-i bâkî terkeder bir zevk-i fâniye
Hayâtın kadrini âli bilenler hüsn-i şöhretten
7. Nedendir halkta tûl-i hayâta bunca rağbetler
Nedir insana bilmem menfaat hıfz-ı emânetten
8. Cihânda kendini her ferdden alçak görür ol kim
Utanmaz kendi nefsinden de âr eyler melâmetten
9. Felekden intikâm almak demektir ehl-i idrake
Edip tezyîd-i gayret müstefîd olmak nedâmetten

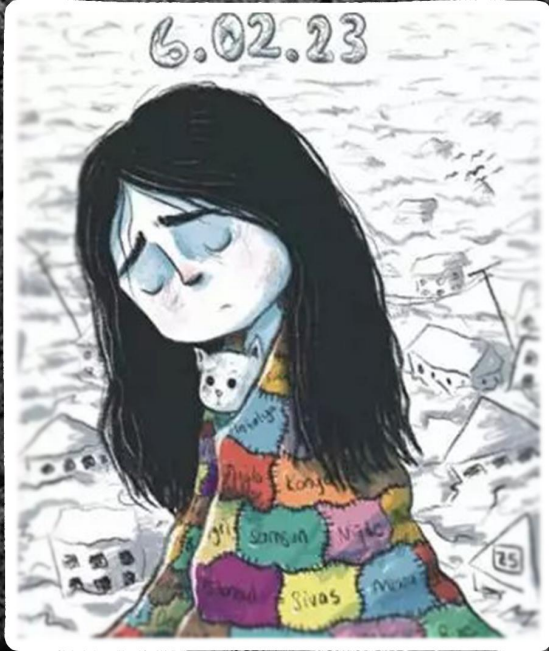
Namık Kemal

6 ŞUBAT 2023

04.17

GEÇMİŞ OLSUN TÜRKİYE...
BUNU BİRLİKTE **ATLATACAĞIZ!**

